

ΜΗ ΗΛΙΘΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 745

Ἔτος ΑΒ΄.

25 Δεκεμβρίου 1977 (Π. Ο. Η.)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεία Κάνιγγος 32 — Αθήναι Τ. 147 Τηλ 3628280

Α Ξ Ε Ν Τ Ι Ο Σ

**Ἑλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος ΓΟΧ Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος**

Παντὶ τῷ εὐσεβεῖ ἱερῷ κλήρῳ καὶ τῷ εὐαγεῖ πληρώματι

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα.

Ἐπικοινωνοῦντες μαζί σας, τὰ ξενητευμένα παι-
διὰ τῆς μεγάλης μας ἁγίας Οἰκογενείας τῶν Γ.Ο.Χ.
Ἑλλάδος, αἰσθανόμεθα βαθυτάτην τὴν συγκίνησιν, διό-
τι σεῖς, καίτοι εὐρίσκεσθε τόσον μακρὰν μας, ἀποτελεῖ-
τε πιστὰ καὶ ἀναπόσπαστα μέλη τῆς Ἱερᾶς καὶ μαρτυ-
ρικῆς Παρεμβολῆς τῶν Γησίων Ὁρθόδοξων Χριστι-
ανῶν Ἑλλάδος.

Διότι ὅσον καὶ ἂν ἀγωνίζεσθε δι' ἕνα καλύτερον
αὐριον εἰς τὴν ξενητείαν, ἐντὸς τῆς καρδίας σας καίει ἡ
ἁγία φλόγα τῆς ἀγάπης διὰ τὸν τόπον ποῦ ἐγεννήθητε

Ἥμπορεῖ τὰ σώματά σας νὰ βρίσκωνται εἰς τὴν ἁ-

κρὴν τοῦ κόσμου, ἀλλὰ αἱ καρδίαι σας εἶναι ἐδῶ, κτυ-
ποῦν νοσταλγικὰ καὶ λαχταριστὰ διὰ τὸν τόπον ποῦ ἐ-
γεννήθητε, ἐμεγαλώσατε, ἐνοιώσατε τίς πρώτες χαρὲς
τῆς ζωῆς ἀλλὰ καὶ τίς πρώτες λύπες τῆς.

Ἰδιαιτέρως τὰς ἁγίας αὐτὰς ἡμέρας, τῶν Θείων
Χριστουγέννων τῆς Πρωτοχρονιάς καὶ τοῦ ἁγίου Πά-
σχα, πετὰ ἀσυγκράτητῇ ἡ ψυχὴ σας εἰς τὴν Ἑλλάδα
μας, εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὸν ἡγιασμένον τῶν Πατέ-
ρων μας, τὸν τόπον ποῦ ἰδιαιτέρως ἠγάπησεν ὁ Μέγας
τῶν Ἑθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ὁ ὁποῖος ἐποτί-
σθη διὰ τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων χιλιάδων καὶ μυ-
ριάδων Ἡρωϊκῶν Μαρτύρων καὶ Ἀγωνιστῶν τοῦ Ἑ-
θνους.

Ἀλλ' ἄρα! Ἀμέτρητοι αἱ ἀναμνήσεις σας αἰτίνες ἔχουν δημιουργηθῇ ἐντός τῆς εὐσεβοῦς καρδίας σας καὶ ἔχουν κατασκευάσει ὀλοχρύσους κρίκους, ἐνὸς-ως ψυχικῆς, μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦτο σὺν τὸν θρυλικὸ Ὀδυσσεύ ὅστις ἐγύρι-σε ἀπὸ χώρα σὲ χώρα καὶ ἀπὸ πολιτείαν εἰς πολιτείαν καὶ πονθὲν δὲν γόχαριστεῖτο, ἀλλὰ ἐπιθυμοῦσε μὲ λα-χάρᾳ καὶ γῆχτο καπνὸν γὰ ἔδλεπεν μόνον ἀπὸ τὸ πα-τρικὸν τοῦ σπείν γὰ ἀνέρχεται καὶ ἄς ἀπέθνησκεν, ἔ-τσι καὶ σεῖς, οἱ νέοι Ὀδυσσεῖς τῆς Πατρίδος μας λα-χταράτε τὸ ἅγιον τῆς Πατρίδος χώρα. Διὰ τοῦτο ἔθεω-ρήσαμεν καθήκον ἡμῶν πατρικὸν πρὸς ὑμᾶς τὰ ξενιτευ-μένα τέκνα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, γὰ ἀπευθύνω-μεν τὴν παρούσαν ἐόρτην ἀρχιερατικὴν Ἡμῶν Ἐκκυ-κλιον, ἐνθυμούμενα ὅπως φιλοστόργως καὶ διαβε-βαιώσαντες Ὑμᾶς ὅτι οὐδέποτε σας λησμονοῦμεν ἀλλὰ ὁ-πεναντίας, πάντοτε εἰς τὰς πρὸς τὸν Κύριον ἐντεύξεις καὶ προσευχὰς ἡμῶν, εὐχόμεθα ὀλοφύως καὶ πατρι-κῶς ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς, πνευματικῆς καὶ σωματικῆς σας υἰείας καὶ προκοπῆς βίου.

Ἀλλὰ πρέπει καὶ γὰρ σας πληροφορήσωμεν ὅτι ἐ-δῶ εἰς τὸ μητροπολιτικὸν ἔδαφος τῆς Πατρίδος μας, μὴ μεγάλη μερὶς Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων πολιτῶν ἀγνο-νίζονται ὑπὸ τὴν Ἱερὰν Σημειάν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διὰ γὰρ παραμεινῇ ἀνόθευτος ἡ Πίστις καὶ ἀπαρασάλευ-τος ἡ προγονικὴ μας Παρακαταθήκη.

Ὁ Ἱερὸς ἡμῶν Ἀγὼν, τέκνα μου ἀγαπητά, εὐ-χαρίστως σας πληροφοροῦν ὅτι ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ ΚΑΤΑ-ΘΕΩΝ καὶ εἴμεθα ὑπερήφανοι ἐν Κυρίῳ καὶ βαθύτα-τα συγκεκινημένοι πληροφοροῦντες προσέτι ὅτι αὐξά-νουν τὰ παραρτήματα ἡμῶν ἐν τῇ Πατρίδι ἡμῶν ἀλ-λά καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Διὰ τοῦτο καὶ προτρεπόμεθα Ὑμᾶς πατρικῶς: «Μείνατε ἐν τῇ Πίστει τῇ Ἐννῇ, Φύλακες — φρυκτω-ροὶ τῶν Ὀρθοδόξων ἡμῶν Παραδόσεων.

Τελειοῦσθε ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς διὰ τῆς

Χάριτος τῶν Μεγάλων Δωρεῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἧτοι, τῶν Θεαδρότων Μυστηρίων ΤΗΣ, ΣΥΝΑΙΜΟΙ ΚΑΙ ΣΥΣΣΩΜΟΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Σας εὐχόμεθα ἀπὸ μέσης καρδίας, τέκνα ἐν Κυ-ρίῳ ἀγαπητά καὶ ξενιτευμένα τὰ βέλτιστα καὶ σὰς πλη-ροφοροῦμεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν ἅπας ὁ Ἱερὸς Κλήρος παν-τὸς Βαθμοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἰδιαίτερον μυσίαν τῶν τιμῶν Ὁραμάτων σας κατὰ τὰς Θείας Λειτουργ-γίας καὶ λοιπὰς Μυσταγωγίας αὐτῆς.

Μὴ λησμονεῖτε γὰρ προσεύχεσθε πάντοτε! ΜΕΓΑ-ΘΗΛΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΙΣΤΟΝ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ, κα-τὰ τὴν πολυφωνὸν πληροφορίαν τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ ἡ προσευχὴ ἡμῶν γὰρ εἶναι προσκαρροῦσα, δηλ. ἐ-πίμονος καὶ ὑπόμονος, διὰ γὰρ ἔχρησε τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν σκληρὸν τῆς ζωῆς σας ἀγῶνα.

Πάντοτε γὰρ ἀκοῦτε ἐντός σας καὶ κατὰ τὰς δυ-σκόλους περιστάσεις τῆς ζωῆς σας τὴν παράγορον φωνήν τοῦ Σωτῆρος μας: Εἶ'Ω ΕΙΜΙ! Ἐπει θὰ ἀπολαμ-δάνετε ἀνέλιπτον τὴν σωτηρίαν, τὴν χαρὰν καὶ εὐλο-γίαν.

Τελευτώντες καὶ πάλιν διαβεβαιώμεν ὅλους σας ὅτι ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά μας στρέφεται συχνότατα σὲ σας, ἐν πολλῇ πατρικῇ ἀγάπῃ συμπάθεια καὶ φιλαδέλ-φου διαθέσει καὶ αἰσθηματι καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Θείων Χριστουγέννων καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Δωδεκαόρ-του Μεγαλωνύμων Ἑορτῶν καὶ Πανηγύρεων, σας εὐ-χόμεθα ὅπως ὁ Κύριος γεννηθῇ καὶ εἰς τὰς καρδίας ὁ-λων σας ὁ δὲ νέος ἐναντὸς ἀποδῇ δι' ὅλους φορεὺς πά-σης ἀγαθωσύνης καὶ παντός καταθυμίου.

Ἐν πολλῇ πατρικῇ ἀγάπῃ,

διὰ πῦρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

ἀπάντων ἡμῶν

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ ΑΓΓΕΛΙΤΙΟΣ

Αὐξέντιος

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ Ἀθηνῶν καὶ πάσης

Ἑλλάδος

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς Ξενιτευμένους Γ.Ο.Χ.

προσφιλεῖς Ἀδελφοὺς

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα.

Ὅτε ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενό-μενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἑξαγορεύσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. (Γαλ. Δ' 4—5).

Ἡ ἀπειρὸς τε πατρικὴ εὐσπλαχνία τοῦ Παναγά-θου Θεοῦ ἀποπέμπει, ἀνεκφράστως τὸν Υἱὸν καὶ Λό-γον αὐτοῦ εἰς τὴν πολυτάραχον γῆν πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἐκπεσόντος, ἕνεκα τῆς ἀποστασίας, ἀνθρώπου.

Καὶ τοῦτο τὸ κοσμοχαρμόσυνον γεγονός ὅπερ ἀπο-τελεῖ τὴν ἀφετηρίαν τῆς νέας πορείας τῆς ἀνθρωπότη-τος, ὑποχρεοῖ καὶ πάλιν ἡμᾶς ἀπαντας τοὺς πιστοὺς λάτρες τοῦ Θεοῦ, γὰρ κλίνωμεν τὸ γόνυ μας πρὸ τοῦ Θεοδόχημονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ, ἐνθα ἀνακλίνε-ται ἡ ἁγία Κεφαλὴ Ἐκείνου Ὅστις εἶναι ΑΡΧΗ καὶ ΚΕΦΑΛΗ σύμπαντος τοῦ κόσμου.

Μυστήριον, Μυστήριον! Θαύμα Θαυμάτων! Διό-τι ἐνὸς ἡ ζωὴ καὶ ὁ κόσμος ἔχουν τακτὴν ἀρχὴν καὶ

τέλος, όμως, ἐκτός αὐτῶν ἐχωρήθη ὁ Ἀχώρητος! Ἐλάθεν ἀρχὴν ὁ Ἄναρχος! Γεννᾶται ὁ πρὸ αἰώνων πολ-
λῶν ὑπάρχων Θεός, ὑπὸ τῆς Λειτουργίας Κόρης —
Μητρὸς. Καὶ ἡ Πένησις τοῦ Γιοῦ καὶ Λόγου, τοῦ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀπλάστου, Ἀπειρου,
Ἀδυθαμετρήτου Κυρίου μας, καταργεῖ τὴν γνῶσιν τοῦ
Θεοῦ ἐντὸς τῶν κατηγοριῶν τῆς φύσεως καὶ ἀποκαλύ-
πτεται ἐντὸς τῶν κατηγοριῶν τοῦ Πνεύματος, ὡς Ο-
ΔΟΣ, ΩΣ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ, κατὰ τὴν ἀδιάφευ-
στον ῥῆσιν ΤΟΥ, Ἐγὼ εἰμὶ, ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ
ζωή» (Ἰωάν. 14, 6).

Ἀλλὰ καὶ δεσμοῦται ὅτι ὁ ἀπροσμέτρητος καὶ ἀ-
χώρητος Θεός, εἶναι ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ. Ναί!
«Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν» (Ἰωάν. 4, 8) καὶ «Πνεῦμα ὁ
Θεός», (Ἰωάν. 4, 24).

Παρήλθον δύο χιλιάδες περίπου ἔτη, ἀπ' ὅπου ὁ
«Λόγος σὰρξ ἐγένετο» καὶ ἀπεκαλύφθη ἡμῖν ἡ θαθεῖα
Ἐνότης καὶ συγγένεια, μετὰ τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἀν-
θρώπου καὶ ἐνθὸς πάλιν προσέρχεται ἡ τεταραγμένη ἀν-
θρωπότης εὐλαδῆς προσκυνήτρια πρὸ τοῦ Θείου Βρέ-
φους τῆς Φάντης, νικητοποροῦσα ὅπως τὸ πάλοι, ἐκεί-
νοι οἱ Μάγοι, Βαλτάσαρ, Γασπάρ καὶ Μελχιόρ, ἐν ταύ-
ταις, ἡ θαθεῖα αὐτῇ ἐνότης καὶ συγγένεια τοῦ ἀνθρώ-
που πρὸς τὸν Πανάγαθον καὶ Οὐράνιον Πατέρα, ἦτοι
μάλιστα καθιστᾷ ὅλους τοὺς ἐνοίκους τῆς πλουστενά-
κτου Γῆς ἀδελφοὺς πρὸς ἀλλήλους, ΔΕΝ ΕΒΕΝΤΟ
ΒΙΩΜΑ, ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΕΡΙΘΟΝ ΑΓΑΘΟΝ εἰς τὰς
συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων.

Διότι τὰ πολυπόθητα καὶ συγκλονιστικά ἐκείνα
κηρύγματα τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν Ἐνανθρωπήσαντος Γιοῦ καὶ
Λόγου τοῦ Θεοῦ, «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰωάν. 15,
12) καὶ τὸ ὀλίγον πρὸ τοῦ Πάθους καὶ τῆς Σταυρικῆς
Θυσίας Αὐτοῦ αἰτηθέν, «ΙΝΑ ΠΑΝΤΕΣ ΕΝ ΩΣΙ»
(Ἰωάν. 17, 25), δὲν εἰσέδυσαν ἀκόμη, εἰς τὴν καρδί-
αν τῆς Οἰκουμένης, ἀλλὰ τὸ κακὸν ὑπὸ τὴν γενικωτέ-
ραν αὐτοῦ μορφήν, ἦτοι, τὸ μῖσος, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ἰδιο-
τέλεια, τὸ πάθος καὶ ἡ διαίρεσις, ἀπειλοῦν τὸν ἀφανι-
σμόν τοῦ κόσμου ὅλου.

Ἀλλὰ εὐλογητός ὁ Θεός! Τοῦτο σκεφθέντες καὶ
πρεπόντως στοχασθέντες, ἡμεῖς τὰ πιστὰ τῆς γνησίας
Ὁρθοδοξίας τέκνα, ἅμα δὲ, διαδλέποντες τοὺς ἐπικρεμ-
μαμένους κινδύνους ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω κακῶν προέ-
βημεν εἰς πρόξιν Θεοφιλή καὶ Θεάρεστον, ψυχοφελή,
καὶ εὐρηματοῦν, ἀποδεχθέντες εὐχαρίστως εἰς τοὺς
κόλπους τῆς Ἀγιοτάτης ἡμῶν Ἀγωνιζομένης τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησίας καὶ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΘΕΙΣΑΝ
ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙ-
ΣΤΟΥ, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΣ
ΠΙΣΤΩΝ, μερίδα ἀγαπητῶν ἀδελφῶν, ὑπὸ τὸν πνευ-
ματικὸν αὐτῶν Πατέρα, Σεβασμιωτάτων Μητροπολί-
την Κορινθίας, κ.κ. Κάλлистον, ἀναμένοντες φιλαδέλ-
φως καὶ ἐτέρους ἀδελφοὺς ἵνα ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀ-
γάπης τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν Τεχθέντος Σωτῆρος, ὁδεύσωμεν
πρὸς ὁλοκαλήρωσιν τῆς ΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟ-
ΞΙΑΣ.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

Ὁ Τεχθεὶς Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ἀνομνεῖ ἡμᾶς
ἀπαντας εἰς τὴν πτωχικὴν Φάντην αὐτοῦ, ἵνα κλίνω-
μεν ταπεινῶς τὸ γόνυ ἐνώπιον Αὐτοῦ, δῶρα νοητὰ καὶ

μύζοντες αὐτῷ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ, ΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑΝ,
ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ, ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΑΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ.

Μας ἀνομνεῖ ἀπαντας, ὅλους τοὺς ὁδοιπόρους γε-
νικῶς ὁποῦδήποτε τῆς Γῆς καὶ ἀν κατοικώμεν. Ἀκό-
μη καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων τὸν νόον συνεσχότισεν ἡ
ματαιοδοξία, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ὑλαριμία καὶ ἄλλα κακά,
πρὸ πάντων δὲ, ὅλους ἐκείνους τῶν ὁποίων τὴν ὕψιν κα-
τεμάρανεν καὶ ἠλλοίωσεν τὸ ἄδρασον καὶ παγερό μει-
δίαια τῆς εἰρωνος ἀντίρρησης.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΛΟΙ ΠΡΟΣΚΕΚΑΗΜΕΝΟΙ ΤΗΣ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΧΑΡΜΟΣΥΝΟΥ ΗΜΕ-
ΡΑΣ, Ἄς φέρωμεν ὅλοι τὰ κουρασμένα ὄντηματά μας
κοντὰ εἰς τὸν Θεὸν τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Συγγνώμης,
τὸν Θεὸν τῶν ταπεινῶν, τῶν πραέων, τῶν πεινῶντων
καὶ διψῶντων δικαιοσύνην καὶ ἄς Τὸν παρακαλέσωμεν
θερμῶς ἕξ ὅλης τῆς ψυχῆς νὰ φωτισθῇ ὁ νῦν ἡμῶν
ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Τότε θὰ αἰσθανθῶμεν μειδιῶντα τὰ χεῖλη τοῦ
Θεοῦ Βρέφους. Τότε ἀσφαλεῖς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπὸ τὴν
σκέπην τὴν κραταιὰν Ἐκείνου, θὰ αἰσθανθῶμεν τὸ με-
γαλεῖον τῆς ἡμέρας καὶ τότε μετὰ τῶν ἀγγελοῦντων
ἀποστόλων Πατέρων, Ἀσά, Ἐφραίμ, Ἐλεάζαρ θὰ ἐνω-
τισθῶμεν εἰς ὅλην τὴν ἀνέκφραστον γλυκύτητά του, τὸ
αἶνον τῶν Ἀγγέλων τῶν εὐαγγελιζομένων τὸ ὑπερρυ-
εὖ καὶ παυσίλυτον γεγονός: «Δόξα ἐν ὀφίστοις Θεοῦ!
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ! Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης Ὑμῶν

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΥΣΕΝΤΙΟΣ

Ἐπιβεβλημένον καθήκον

Τὸ μόνον ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ
Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ποῦ ἀπηχεῖ τὰς σκέψεις, τοὺς
ιερούς σκοποὺς καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, εἶναι ὡς γνω-
στὸν τοῖς πᾶσιν, ἡ μηνιαία ἐφημερίς «ΦΩΝΗ ΤΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ».

Ὡς ἐκ τούτου Ἱερὸν ἀπορρέει καθήκον καὶ ἐπιβε-
βλημένον λίαν, εἰς πάντα ἀπατρίαστον καὶ ἀπροσωπώ-
λητον Χριστιανὸν νὰ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπαξ
τοῦ μηνὸς κρατῶν ἀνὰ χεῖρας τὴν «ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», οὐχὶ πρὸς ὕλικὸν ὑπολογισμόν, ἀλλὰ
— ΚΥΡΙΩΣ — πρὸς ἀπόδειξιν τῆς θετικῆς ἀγωνιστι-
κῆς συμπαραστάσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀ-
γῶνα.

Ἄς στολῇ λοιπὸν κάθε πιστὸς τὸ τραπέζι τῆς
κατ' οἶκον αὐτοῦ Ἐκκλησίας μὲ τὸ ψυχοφελές καὶ
δοσημέραι βελτιούμενον ὑπεύθυνον καὶ μοναδικὸν ἡμῶν
Δημοσιογραφικὸν Ὅργανον «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟ-
ΞΙΑΣ», ἥτις κρατᾷ ἀναπεπταμένην τὴν Σημαία καὶ
τὸ Λάβαρον τῆς Ἀγορευτοῦ Ὁρθοδοξίας.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Κι αυτό το χειμώνα, μέσα στις βροχές, τους παγετούς και τα χιόνια, ένα φως απαλό, μια γλυκιά ζεστασιά θερμαίνει τέτοιες ημέρες τις καρδιές μας. Είναι όμως μια αλλοιώτικη ζεστασιά, όχι από ήλιο ή φωτιά, αλλά από το θεϊκό φως και τη ζεστασιά της Βηθλεέμ, που φθάνοντας από τόσο μακριά, γαληνεύει την κουρασμένη μας σκέψη κι εμφανίζει ολόγυρά μας το ανθρώπινο και τη φύση.

Είναι το θεϊκό φως και η ζεστασιά αυτή, που μας θυμίζει πάλι πώς εμιαστε άνθρωποι πάντα και ζούμε ανάμεσα στους ανθρώπους. Μέσα στις δύσκολες ώρες της ζωής μας, όπως εμείς την κατακτήσαμε, μέσα στην πίκρα του χθές και τη βαρεία αγωνία του αύριο, ένα ολόγλυκο φως, μια ζεστασιά και μια ελπίδα ημερεύουν την ψυχή μας.

Είναι το φως της χαράς κι η ζεστασιά της πανανθρώπινης αγάπης, είναι η ελπίδα για μια καλύτερη αύρι.

Είκοσι αιώνες τώρα τη σκορπάει γελαστό το Θεϊκό Βρέφος από τη Φάτνη της Βηθλεέμ, σ' έμάς τους μικρόψυχους και παραστρατημένους ανθρώπους. Το ολόγλυπο αυτό αστέρι της Βηθλεέμ, εδώ και δυό χιλιάδες χρόνια, έχει ανοίξει ολόφωτο και γελαστό το δρόμο της καλωσύνης, της ανθρωπιάς και της αγάπης!

Γιατί όμως έρεις δεν τον ακολουθούμε;

Δεν θα ζητήσουμε εδώ ποιος ή τί περισσότερο ή λιγότερο μς έφταιξε σ' αυτό το παραστράτημα, φοβόμαστε όμως πως όλα μαζί και ο καθένας χωριστά βάλαμε καθένας το μικρό του λιθαράκι, κι αστόχαστα, απάνθρωπα και αντιθεϊκά, ύψωσαμε σκαλί - σκαλί τα βράχια της έχθρας, του μίσους, και της κακίας. Δεν θα εξετάσουμε εδώ γιατί φρουρό μας βάλαμε το φέμα, κι όπλο μας στήσαμε τη δύναμη του άδικου, δεν θα έρευνουμε γιατί φάχναμε το κέρδος μας στη δυστυχία του συνανθρώπου μας και πάνω σ' αυτή ζητούμε να χτίσουμε μια ψεύτικη δική μας ευτυχία. Και τότε αλλοιμένοι, καμαρώνουμε τόσο φρικτά, για το κακό που έχουμε τη δύναμη να κάνουμε. Κι όμως δεν άμελούμε βέβαια, σαν καλοί Χριστιανοί καθώς λεγόμαστε, να μαζεύουμε όλα τα χρόνια μια φορά «κοντά σωματικά, και τόσα χρόνια ψυχικά» για να γιορτάσουμε τη Γέννηση Ήσους!

«Όστε λοιπόν μένον αυτό είναι το μήνιμα της Βηθλεέμ: Μόνο με λόγια το «έν ανθρώποις εὐδοκία καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη»; Μόνο με τὸ στόμα το «ἀγαπάτε ἀλλήλους»; Είναι δυνατόν μέσα μας να πιστεύουμε, ότι με τέτοια λόγια καύφα κι αδειανά με γιορτές, και πλούσια τραπέζια, θα ξεγελάσουμε την ίδια την αλήθεια, την αλήθεια που είναι ο ίδιος ο Θεός που έγινε για χάρη δική μας ανθρωπός; που θα βάλαμε λοιπόν να κρύψουμε την τόση κακία μας, από την Αγάπη, την Αγάπη που είναι ο ίδιος ο Θεός;

«Ὡς φωνάζομεν τώρα σ' αὐτὸν τὸν κόσμον, τῶν

πλανημένων ἀνθρώπων ότι «Ὁντας Θεὸς γεννέται σήμερον στὴ Φάτνη τῶν ἀλόγων! Είναι ὁ Θεὸς τῆς καλωσύνης καὶ τῆς Ἀγάπης! Εἰρήνη σ' ἡμᾶς, σ' ὅσους ἀληθινὰ Τὸν πιστεύομε! Ὡς ἀγαπήσαμεν ὁ ὢν τὸν ἄλλον!...».

Γιὰ ὅσους ἀληθινὰ τὸν πιστεύομε, ἀγαπητοὶ μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τὸ πρῶτο μας χρέος εἶναι: Νὰ ξεκαθαρίσωμε τὴ χαμένη μας πορεία! Νὰ συντρέφομεν τὴ δύναμη τῆς κακίας, τῆς δικῆς μας καὶ τῆς ξένης κακίας! Νὰ ξεπεράσωμεν τὸ φέμα τῶν λόγων. Νὰ κάνομε τὸ μήνιμα ΕΚΕΙΝΟΤ' πράξιν!

Εἶναι χρέος, ποὺ ΕΚΕΙΝΟΣ ἐμπιστεύθηκε σ' ὅποιον ἀπὸ μᾶς αἰσθάνεται τὸν ἑαυτό του ἀγνὸ καὶ δυνατὸ, γιὰ ν' ἀκολουθήσῃ τὸ δρόμο τοῦ δικῶ Του. Κι εἶναι Αὐτὸς ποὺ εἶχε πει τοὺς Φαρισαίους: «Ἄν σὺ πάσαι οἱ μαθηταί μου, τότε θὰ φωνάξουν οἱ πέτρες!».

Πρέπει, εἶναι ἀνάγκη, τώρα, σήμερον κίβλας, ὅσα ἀληθινὰ πιστοί, νὰ μαζευτοῦμε ξανά, ἐνωμένοι κι ἀλύγιστοι, κάτω ἀπὸ τὸ ἀστέρι τῆς Βηθλεέμ. Καὶ νὰ κινήσωμε ξανά μαζί στὸ δρόμο τῆς Ἀλήθειας, τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης.

Ἔτσι στὸ φετεινὸ χειμῶνα, μέσα στὴν πίκρα τοῦ χθὲς καὶ τὴν ἐλπιδοφόρα προσμονὴ γιὰ ἓνα καλύτερο αὐριο, ὡς νοιώσωμε σήμερον, πιὸ κοντὰ μας τῆς Βηθλεέμ τ' ολόγλυκο φῶς!

«Ὡς παραχωρήσωμε τὴν καρδιά μας γιὰ Φάτνη στὴν νεογέννητο Σωτῆρα, ὡς ἀνοίξωμε πιὸ πολὺ τὴν καρδιά μας στὴ θεϊκὴ ζεστασιά του, ὡς γεμίσουν οἱ καρδιὲς μας ἀπὸ τὴ θεία ἀρετὴ τῆς Ἀγάπης, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς «Ἀγάπη ἐστὶ» καὶ ὡς μὴν ἀμφιβάλομεν πῶς ὅταν γεμίσουν οἱ καρδιὲς μας ἀπὸ ἀγάπη, ἡ ὁποία «πάντα στέγει, πάντα ὑπομένει» καὶ «οὐδέποτε ἐκπίπτει», τότε μόνον θὰ χαροῦμε ἀληθινὰ τὴ χαρὰ καὶ θὰ γιορτάσωμε ἀληθινὰ τὴ Γιορτὴ ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ. Κι ὅσα ξανά στὴν ψυχὴ γεννημένοι με τῆς δικῆς Του γεννήσεως τὸ πανανθρώπινο μήνιμα, θὰ γίνωμε πάλι καθαροί, ἄξιοι καὶ δυνατοὶ με τοῦ καλοῦ τῆς δύναμης!

Τότε θὰ ἔχωμεν προσφέρει τὰ πιὸ πολύτιμα δῶρα πρὸς τὸ Θεῖον Βρέφος, ὡς ἄλλοι Μάγοι εὐλαβεῖς δῶρα εὐπρόσδεκτα σὰν τὸν «χρυσὸν καὶ τὸν λίθον καὶ τὴν σμύρναν».

Τότε τὸ ἀστέρι τὸ φωτεινὸ θὰ ὁδηγῇ τὰ εἰλημὰτά μας πρὸς τὴν Βηθλεέμ, ὅπου ὅλοι ἐνωμένοι με τῆς δυνατωμένης ψυχῆς μας τὴν πακίσχυρη φωνή, σὰν ἓνας ἄνθρωπος, θὰ συμφάλλωμεν με τὰ τάγματα τῶν μακαρίων ἀγγέλων:

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ

Η Κεχαριτωμένη Παρθένος, σύγκρισιν δὲν ἔχει ὁ Ὁκεανὸς τῶν χαριτῶν τῆς.

Ἐν τούτοις, μὲ τὸν Υἱὸν τῆς μόνον συγκρίνεται, καθὼς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, εἰς πολλὰ μέρη τῆς θείας γραφῆς τὴν μαρτυρεῖ.

Γίνεται φανερόν ἀπὸ τῆς μαρτυρίας καὶ καθίσταται ἀναμφίβολον ὅτι ὅσα προνόμια ἔχει ὁ Υἱὸς αὐτῆς καθ' ὃ ἀνθρώπος τόσα καὶ ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ Παρθένος.

Πρῶτος ὁ Υἱὸς ἀναμεταξὺ τῶν προωρισμένων, κατὰ τὸν Ψαλμωδὸν (Ψαλ. λθ') πρώτη καὶ ἡ Παρθένος ἀνάμεσα τῶν προωρισμένων.

Γίνεται φανερόν ἀπὸ τὸν Προφήτην Ζαχαρίαν (Ζαχ. Κεφ. δ'), τὸ πρωτεῖον τῆς Θεοτόκου, ὅτε εἶδεν ὀπτασίαν μίαν χρυσὴν λυχνίαν, τὸ σῆμα τῆς Παρθένου, ἀποροῦντος τοῦ Προφήτου λέγει Ἄγγελος Κυρίου: «... εἰς ἰσότηρα χάριτος χάρις αὐτῆς...».

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀπ. Παῦλος (Ρωμ. Κεφ. η') μαρτυρεῖ «πρωτότακος ὁ Χριστὸς ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς...» καὶ ἡ Παρθένος αἴσα τῇ πρώτῃ σειρά.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Σοφὸς Σειράχ (Κεφ. κδ') μαρτυρεῖ τὸ πρωτεῖον τῆς Παρθένου, ὅπου βλέπει αὐτὴν λέγουσα: «πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπαρχῆς ἔκτισέ με, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος οὐ μὴ ἐκλείπω...».

Ὁ Ἀπ. Παῦλος γράφει (Ἑβρ. Κεφ. ι') τὸν Χριστὸν πρωτότακον καὶ κληρονόμον τῆς Αἰωνίου Βασιλείας, ἐν τούτοις καὶ ἡ Παρθένος Κληρονόμος, καθ' ὃ γέγραπται ὅτι, εἰς τὰ Υἱοῦ συμμετέχει ὡς Μήτηρ.

Ὁ ἐπιστήμιος τοῦ Χριστοῦ φίλος, ὁ Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος μαρτυρεῖ αὐτὸν ὡς Βασιλέα, εἰς τὴν μυστηριώδη του Ἀποκάλυψι, καὶ αὐτὸν λέγει Αὐτὸν τὸν Χριστὸν Βασιλέα Βασιλέων καὶ Κύριον τῶν Κυρίων, ἐν τούτοις καὶ ἡ Παρθένος ὁμοίως λογίζεται Βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ὁ Ψαλμωδὸς λέγει: «... παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἡματισμῷ διαχρύσω...» (Ψαλ. Κεφ. ι').

Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν διακηρύττει τὸν Χριστὸν βασιλέα καὶ ἔχοντα θρόνον βασιλικὸν καὶ λαμπρόν, ὅπου πάντες καλοῦνται (Ἑβρ. Κεφ. δ') ἀλλὰ καὶ ἡ Παρθένος, ὡς Μήτηρ Αὐτοῦ ἔχει ἴδιον θρόνον πλὴν ὁ Υἱὸς ἔχει τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐν θεμελίους συννέμων ὅπως καὶ ὁ Σοφὸς Σειράχ λέγει: «Ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς, κατεσκήνωσα καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στήλῃ νεφέλης (Σειράχ Κεφ. ηθ').

Ὁμοίως καὶ ὁ ὀψιμετής Ἀγ. Ἰωάννης Θεολόγος μαρτυρεῖ: «... ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ...» (Ἀποκ. Κεφ. ιθ') ἀλλὰ καὶ ἡ Μήτηρ Αὐτοῦ ἡ Παρθένος φέρει τὸν ἴδιον στέφανον καὶ μάλιστα στολισμένον, ὅχι μὲ λίθους πολυτίμους, ὅχι μὲ μαργαρίτας ἢ χρυσὸν ἢ ἀργυρον, εἰ μὴ μὲ ἀστέρας λαμπροὺς, ὡς ἡ Ἀποκάλυψις μαρτυρεῖ: «καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα...» (Ἀποκ. Κεφ. ιθ').

Ὁ Δεσπότης Χριστὸς, σκῆπτρον κρατεῖ, σημεῖον τῆς παντοδυνάμου βασιλείας, ράβδον εὐθύτητος καὶ ράβδον βασιλείας (Ψαλ. μδ') ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἔχει καὶ ἡ Παρθένος καθὼς μαρτυρεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον (Κεφ. ηδ').

Πορφύραν βασιλικὴν καὶ λαμπροτέρα τοῦ φωτός εἶναι ἐνδεδημένος ὁ Χριστὸς, ὡς βασιλεὺς βασιλείων ἀθάνατος ἢ καὶ ὡς ὁ ψαλμωδὸς λέγει: «Φῶς ὡς ἡμέτιον περιβαλλόμενος...» (Ψαλ. ριγ'), ἐν τούτοις τὴν ἰδίαν πορφύραν εἶδε τὴν Παρθένον φοροῦσα ὁ Ἀγ. Ἰωάννης, ὁ Θεολόγος ὅστις, λέγει: «Ἰδοὺ Πύλη περιβεβλημένη τοῦ Ἥλιου...» (Ἀπκ. Κεφ. ιθ').

Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ διηγήσῃ περισσότερα; τίς δύναται νὰ συλλογισθῇ βαθύτερα; καὶ τίς δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν σύγκρισιν καὶ τὴν ὁμοιότητα ὅπου ἔχει τούτῃ ἡ Κεχαριτωμένη Βασίλισσα, ἡ Παρθένος πρὸς τὸν Υἱὸν τῆς καὶ Θεόν τῆς;

Αὕτῃ ἡ Δόξα τοῦ Υἱοῦ, Αὕτῃ ἡ Δάμιφις, Αὐτοῦ, Αὕτῃ ἡ Δύναμις τοῦ Θάμβους τῆς Ὁραιότητος τοῦ Δεσπότη, εἶναι καὶ διὰ τὴν Μητέραν του τὴν Πάνανγον Παρθένον καὶ τὴν Κυρία τῶν Πάντων.

Η ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ ΧΑΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΗΣ

Τίς νῦν νὰ συλλογισθῇ, τὴν σύγκρισιν καὶ ὁμοιότητα ὅπου ἔχει, τούτῃ ἡ Κεχαριτωμένη βασίλισσα πρὸς τὸν ἴδιόν της Υἱόν;

Ἄν ἴσως ἐκεῖνος, κηρύττεται ἀπὸ τὸν θεηγέρον Παῦλον, ὡς Πατὴρ Οἰκταρῶν (Κορινθ. α') καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, αὐτὴν κηρύττει, διὰ τὴν ὁπερ εὐσπλαγχνίαν ὅπου ἐδείξεν καὶ δίδει πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς.

Ἄν ἴσως ὁ Θεόσοφος Παῦλος μαρτυρεῖ τὸν Υἱόν, ὡς φίλον πιστὸν καὶ ἀκρότατον τῶν Χριστιανῶν (Ἐφεσ. δ'), ὅπου ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν τὰ ἴδια μαρτυρεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τὸν ὑπερβολικὸν καὶ διακαῆ ἔρωτα, ὅπου ἔχει εἰς τοὺς πιστοὺς ἡ Μήτηρ. Ἐἶναι δὲ γεγραμμένον: «στηρίσατέ ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μύλοις, ὅτι τετριμμένη ἀγάπης ἐγώ...», μαρτυρεῖ ὁ Προφήτης Ἠσαῖας.

Ἄν ἴσως τὴν ὁραιότητα καὶ τὸ κάλλος τοῦ Υἱοῦ εἶναι ἀσύγκριτον, ὅπου λέγει ὁ Προφήτης: «Ὁ ὕψιστος κάλλει πάρα πάντας ἑσποὺς...» (Ἠσαῖας), τὰ ἴδια μαρτυρεῖ αὐτὸς ὁ Υἱὸς περὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ λέγων: «... ἔλθι εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου, ὅλη καλὴ...».

Ἄν ἴσως ὁ Υἱὸς εἶναι πρὸς καὶ ταπεινός, ὅπου ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ἑαυτὸν «μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρὸς ἐμὴ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ...» (Ματθ. ια') τὴν ἰδίαν ταπεινώσιν ἔχει καὶ ἡ Μήτηρ, ἡ λέγουσα: «... Μεγα-

λύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ...» (Παρακλ.).

Περὶ τῆς καθαρότητος καὶ ἀναμαρτησίας τοῦ Γίου γράφει ὁ ἀσματογράφος, ὅτι εἶναι παρόμοιος μετὰ τὸν κρίνον (Σολ. 6') «... Ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνος τῶν καλαδῶν...». Καὶ περὶ τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ ὁ αὐτὸς εἰς ἴδιον χροῖμα γράφει: «ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσου τῶν θυγατέρων...» (Σοφ. Σολ.).

Παρομοιάζει τὸν ἑαυτόν του ὁ Χριστὸς μετὰ ἀμπελον μυστηριώδη, ὅπου λέγει: «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀμπελος ἡ Ἀληθινή, ὅμοιος τὰ κλήματα...» (Ἰωάν. 15'), ἐν τούτοις τὰ ἴδια λέγει καὶ ἡ Μητὴρ περὶ ἑαυτὴν: «...ἐγὼ ὡς ἀμπελος δλαστήρῃσα χάριν καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης καὶ πλοῦτου...» (Σειράχ κδ').

Παρομοιάζεται ὁ Κύριος μετὰ τὴν Ἰρην, τὴν πολυποίκιλον καθὼς εἰς τὴν Γένεσιν ὁ Μωϋσῆς γράφει: «... τὸ τόξον μου αὐτῇ ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσου ἐμοῦ καὶ τῆς Γῆς...» (Γεν. 9'), οὕτω καὶ ἡ Παρθένος λέγεται ὡς τόξον «... φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης...» (Σειράχ V').

Τὸ πολὺ ἔλεος, ἡ ἀπειρος εὐσπλαγχνία, ἡ ἀσύγκριτος ἀγαθότης καὶ ἡ ἀκαταλόγητος εὐεργεσία, ὅπου ἐπροξένησε ὁ Κύριος εἰς τὴν Κίτιν, ἐπαρακίνησε τὸν Προφήτην Ζαχαρίαν νὰ τὸν παρομοιάζει μετὰ μίαν ἀνγανὸν ὁρῶν, ὅθεν λέγει: «... ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοιγόμενος ἐν τῷ ὀνόμῳ Δαβὶδ...» (Ζαχ. 8'), ὅμως καὶ περὶ τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ τὰ αὐτὰ γράφει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀπαγγέλων: «... Κῆπος κεκλεισμένος, ἀδελφὴ μου, νύμφη μου, πηγὴ ἐσφραγισμένη...» (Ἰσaiα 62').

Ὁ Παλιμῶδός ἐπὶ τῶν ἰδίων αἰτιῶν μετὰ ποταμὸν παρομοιάζει τὸ ἔλεος τοῦ Χριστοῦ, ὅπου λέγει: «Ὁ ποταμὸς τοῦ Κυρίου ἐπληρώθη ὕδατων...» (Ψαλ. 136') καὶ ἡ Σοφία τοῦ Σειράχ τὴν Παρθένον ὁμοίως λέγει: «... καὶ ὡς διώρυξιν ἀπὸ ποταμοῦ καὶ ὡς ὁδὸν ἀπὸ ἐξῆλθον εἰς Παράδεισον...» (Σειράχ λ').

Ὁ ἡγαπημένος καὶ εὐαγγελιστὴς μαθητὴς γράφει διὰ τὸν Κύριον: «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται...» (Ἰωάν. 10'), οὕτω ποιεῖ Αὐτὸν θύραν τῆς σωτηρίας, ἐν ταύτῃ καὶ ἡ Μητὴρ Αὐτοῦ, θύρα τοῦ Παραδείσου, καθὼς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μαρτυρεῖ: «... εἰ θύρα ἐστὶ, διαγράφηκεν ἐπ' αὐτὴν σκελετὸς κεδρίων...» (Ἰσaiα 60').

Ὁ εὐρὺν τὸν Χριστὸν καὶ πιστεύον εἰς αὐτόν, εὐρίσκει ζωὴν αἰώνιον καὶ τὴν Παρθένον ὁμοίως. Ὁ Χριστὸς πλήρης χάριτος καὶ Ἀληθείας καὶ ἡ Μητὴρ Αὐτοῦ εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη προσκηνεῖται.

Τὶ συγκρίσεις Μητὸς πρὸς Γιόν!!! Τὶ ὁμοιότητες ἀπαράλλακτος!!! Τὶ πλούτη καὶ προτερήματα θυγατρὸς, ὄντως Θεοῦ!!! Τὶ χάριτες καὶ προαιρετικαὶ ἀρεταί, ὅπου ἐγέννησαν τόσῃν σιαλῇ, εἰς μίαν Παρθένον, ἀληθῶς ἀξία διὰ νὰ γένῃ νύμφη, ἐνὸς ἀθανάτου Πατρὸς.

Ἀληθῶς ἔπρεπε τοιαύτη ὁμοιότης τῶν ἡθῶν, ἔπρεπε νὰ χρηματίσῃ Μητὴρ Θεοῦ, ἔπρεπε νὰ γίνῃ Θρόνος τῆς Ἁγίας Τριάδος, δι' ὃ καὶ ἡμεῖς λέγωμεν τὴν Ἀρχαγγελικὴν ρῆσιν: «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ...».

Παράρτημα Κερτέζης

Ὁμολογία πίστεως

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας
τῶν ΓΟΧ Ἑλλάδος

ὁδὸς Κἀνγγος 32 — Ἀθήναις

Ἐπειδὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ παραγγέλει ἡμῖν: «ἐὰν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζῃται ὑμῖν παρ' ὃ εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω».

Ἐπειδὴ ἡ Σύνοδος τῆς παρατάξεως Ματθαίου, εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἀνήκαμεν, ἐπαυσεν ὀρθοτομοῦσα τὸ λόγον τῆς ἀληθείας, ἐπαυσεν κηρύττουσα τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἐπαυσεν μεταδίδουσα τὴν θείαν χάριν, διότι περιέστη εἰς σχίσμα καὶ αἵρεσιν μετὰ τὴν παῦσιν τῆς «κοινωνίας» μετὰ τὸν Μητροπολίτην Φιλάρετον καὶ τὴν διδασκαλίαν ἀπόψεων ἀντιθέτων πρὸς τὴν πίστιν τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ ἡ Σύνοδος τῆς παρατάξεως Ματθαίου ἀπεικόπη τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς παύσεως τῆς «κοινωνίας» μετὰ τὸν Μητροπολίτην Φιλάρετον, ὁπόθεν αἱ Ἱεράρχαι αὐτῆς ἀπέκτισαν τὴν ἀρχιερωσύνην των, ἣν καὶ ταύτην ἀποκηρύσσουν.

Ἐπειδὴ ἤδη ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Κἀλλιστος ὁ ἀσχηρότερος τηρητὴς τῶν πατρῶων παραδόσεων καὶ μεγαλύτερος ἀγωνιστὴς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τῆς σχισματοαιρετικῆς ταύτης Συνόδου.

Διὰ ταῦτα ἐνῶπιον τοῦ Θεοῦ ἀποκηρύσσομεν τὴν Σύνοδον ταύτην εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἀνήκαμεν καὶ προσχωροῦμεν εἰς τὴν ἐκκομμένην Σύνοδον τῶν ΓΟΧ, εἰς ἣν πλέον ἀνήκει καὶ ὁ ἅγιος Κορινθίας.

Ἀριμόδιος δικαστικὸς ἐπιμελητὴς ἐπιδότω νομίμως τὴν παρούσαν εἰς τὴν Σύνοδον τῶν ΓΟΧ παρατάξεως Ματθαίου, ὁδὸς Κωνσταντινουπόλεως 22 Ροῦφ Ἀθῆναις, πρὸς γνώσιν τῆς καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας, ἀντιγράφων αὐτὴν ἐλόκληρον ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπιδόσεώς του.

Ἐν Κερτέζῃ τῇ 22α Ἀυγούστου 1977

Τὶ Ἐπιστολή

Τὰ μέλη τοῦ Παραρτήματος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος, καθηκόντως καὶ πρὸς ἄρσιν τυχόν παρερμηνειῶν, δηλοποιεῖ διὰ τῆς παρουσίας ὅτι, οὐδὲν δημοσίευμα δεσμεύει ταύτην ἢ ἀπαιτεῖ τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐτυχε τοῦτο, πρὸ πάσης κυκλοφορίας, τῆς σχετικῆς ἐγκρίσεως καὶ εὐλογίας ἐγγράφως ἢ δὲν ἐδημοσιεύθῃ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ εἰς τὸ Ἐπίσημον Ὁργανον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας».

Πνευματικαὶ διδασκαί

Ὁ ἄφρων πλούσιος

Εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους ἡ παραβολὴ τοῦ Δεσπότη μας Χριστοῦ, ὁμιλοῦντα διὰ τὸν Ἄφρονον Πλούσιον ὁ ὁποῖος συνεκέντρωσε ὅλα τὰ πλούτη του διὰ νὰ εὐφραίνεται. Τότε ὁ Κύριος διέταξε νὰ παραδώσῃ τὴν φιλάργυρον ψυχὴν του εἰς τὸ Αἰώνιον Κριτήριον.

Ἡ παραβολὴ τοῦ Ἀφρονος Πλουτίου, ἀντιπροσωπεύει ἕνα ἕκαστον ἄτομον ἀλλὰ καὶ τὸν κόσμον τῆς Ἀποστασίας τοῦ Σημερινοῦ Αἰῶνος.

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος λογίζεται τὸν πλούτον, κρυφίως ἔχει φρόνημα, φιλάργυρον καὶ κερδοσκοπικόν, συνεπῶς ἀτομιστικόν καὶ ἐγωϊστικόν.

Ἐκ τῆς φιλαργυρίας γεννᾶται ἡ ἀσπλαχνία πρὸς τοὺς συνανθρώπους καὶ ἡ σχεδὸν παντελὴς ἔλλειψις ἐλέους, θυσίας καὶ ἀγάπης, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀρεταὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἡ ὁποία διὰ τῆς Ἀτομιστικῆς προαιρέσεως, καταστρατηγεῖται, σθίγει καὶ χάνεται καὶ ἀντὶ αὐτῆς ἐμφανίζεται τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου τούτου.

Ὁ Ἀτομιστικὸς Πλουτισμὸς, ὁ κερδοσκοπικὸς, ἀποβλέπει εἰς τὰ ὕλικά ὠφέλη καὶ ὄχι εἰς τὰ πνευματικά καὶ αὐτὸς ὁ ὁποῖος βλέπει τὸν πλούτον, τὸν ἑαυτὸν τοῦ βλέπει καὶ ὄχι τὸν Θεόν ἢ τὴν ἐκκλησίαν του ἢ τέλος τοὺς συνανθρώπους.

Ὁ Ἄφρων Πλούσιος λατρεύει τὸ χρῆμα, τὴν ὕλην καὶ ἔχει εἰδωλὸν τὸν Κόσμον τούτον, ἐπειδὴ στερεῖται Μετανοίας. Δὲν ἔχει οὗτος, εἰ μὴ ἐλαχίστην οἰκονομίαν Ἀγάπης, εἶναι Ἀσεβὴς εἰς τὰς Οὐρανίας ἐντολάς καὶ τέλος ἐξ ὧν, εἶναι ἀδικος εἰς τὴν θυσίαν καὶ τὸ αἷμα τοῦ κυρίου καὶ ὡς τοιοῦτος κριθήσεται.

Αὐτὴ ἡ Φλόγα, ἡ Πύρινη ἡ ὁποία κατακαίει τὴν καρδίαν του, εἶναι καὶ ἡ καταδίκη του, εἶναι τὸ θάνασμα ἀμάρτημά του, εἶναι ἡ Αἰώνιος Κόλασίς του.

Ἀκριβῶς, ὁ σημερινὸς Αἰὼν, εἶναι ὅπως τῆς παραβολῆς τοῦ εὐαγγελίου, διότι οἱ ἄνθρωποι ἔκλεισαν εἰς τὴν καρδίαν των τὴν πρόδωκαν, τὴν ἐξέλεξαν, τὸν τεχνικὸν πλουτισμόν, τὴν πολυτέλειαν καὶ τὸν κόσμον τούτου, ὅτε ἀπεστάτησαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ πορεύονται κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν ὡς Ἄφρονες Πλούσιοι.

Τὰ χεῖλη τῆς Ἀποστασίας ὁμολογοῦν τὸν Θεόν. Ἐν ταῦτοις ἡ καρδία των πόρρω ἀπέχει, τὸ πνεῦμα των ἐπαχύνθη, ἡ δὲ σοφία των ἐμύρωνε αὐτούς, δι' ὃ καὶ παρεδόθησαν ἀφρόνως εἰς ἀσελγείας καὶ σοδομοῦσικας ὁρέξεις, ἐξ ὧν Κύριος ὁ Θεὸς καὶ Ἅγιος ἀφῆρεσε τὴν Χάριν Αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐπρόδωσαν Αὐτὸν καὶ τὴν θυσίαν Αὐτοῦ καὶ τὸ αἷμα Αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἡ Ἀποστασία τοῦ Αἰῶνος μας, ἀντὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, λατρεύει εἰς τὴν καρδίαν τῆς τὸν «Χρυσοῦν Βούν», ὅπως εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην ὅτι ἀντικατέστησεν Αὐτὸν μὲ τὸν «Χρυσὸν Σοδομοῦσικόν» καὶ ἐσχίγησε εἰς τὴν καρδίαν τῆς ὁ Διάβολος.

Ἡ ἐνεργῶς ἐκδηλουμένη πλάνη τῆς Ἀποστασίας συνεχῶς λαμβάνει διαστάσεις τρομακτικὰ καὶ φοβερὰς, ἐπειδὴ προσπαθεῖ νὰ ἱσοπεδώσῃ τὰ πάντα, τοὺς αἰώνιους καὶ ἀκατάλυτους Νόμους τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Πανορθόδοξων Συνόδων. Δι' ὃ καὶ ἐναγχαλίζεται πνευματικὰ τὶς αἵρέσεις εἰς τὸ Παγκόσμιον Πανορθόδοπον Συμβόλιον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Οἰκουμενισμὸς σημαίνει διὰ τὴν ἐποχὴν μας, Ἀγάπη, Ἐνότης ὅλων τῶν Λαῶν, ὅλων τῶν ἔθνων, κάτωθεν τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος καὶ ὄχι τῶν Συνόδων, τέλος δὲ σημαίνει τὴν ἐνότητα ὅλων τῶν Ὁρθοδοξῶν!! Φρίξον Ἥλιε!!!

Ποῦ λοιπὸν ὁ Χριστὸς, ὁ Ἀληθινὸς Θεός; Ποῦ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα; Ποῦ οἱ Νόμοι τῶν Ἁγίων; Ποῦ οἱ Νόμοι τῆς Ἁγίας Γραφῆς; Ἐσθῆσαν καὶ ἐχάθησαν; Βεβαίως ὄχι διότι ἀπλῶς οἱ Οἰκουμενισταὶ σθῆνουν καὶ χάνονται ὡς Θεομάχοι καὶ Πολέμιοι τῆς Μῆδς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας.

Αὐτὸς ὁ Οἰκουμενισμὸς καὶ ἡ ἀποστασία τοῦ Αἰῶνος μας, εἶναι ἀνταρσία πνευματικὴ, εἶναι ἐπανάστασις κατὰ τῶν αἰώνιων Θεσμῶν, κατὰ τῶν Ἁγίων, κατὰ τοῦ Δεσπότη μας Χριστοῦ καὶ τῆς αἰθεντίας τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖον διασκευάζει καὶ τροποποιεῖ ὁ Ἄφρων Πλούσιος, ὁ Κόσμος τοῦτέστιν τοῦ σημερινοῦ Αἰῶνος, πλὴν ὁ Κόσμος αὗτος βλάσφημος λογίζεται, ἐπειδὴ δὲν δύναται ν' ἀφαιρέσῃ οὔτε ἓν «ἰῶτα», δι' ὃ καὶ ἐλάχιστοι κριθήσονται ἐπειδὴ ἑαυτοὺς μαλακοὺς τῷ πνεύματι ἐποίησαν.

Ἐν ταῦτοις ὡς προσέξουμε τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ὑποταγὴν τῶν Αἰώνιων Νόμων τῶν Πατέρων Ἡμῶν, νὰ εἰμεθα γνωστοὶ Αὐτῶν, ἐπειδὴ ὁ σημερινὸς πόλεμος εἶναι παραπονογία τῆς Ἀληθείας ἡ ὁποία παραπονογία εἶναι δηλητήριον, ὅπου προκαλεῖ διχαστasia καὶ διχασμὸν ἐξ οὗ καὶ ἡ παρακὰ ἡ καταστρεπτικὴ τῶν πάντων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ΠεριODOIKOῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

“ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας

Ἑυηλησιαστικὰ Νέα

Χοροστασίαι - Συνεργασίαι τοῦ Μακαριωτάτου

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ τρέχοντος μηνὸς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος, ἐλειτούργησεν, ἢ, ἐχοροστάτησεν εἰς Θείας Λειτουργίας, Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ Τελετὰς ὡς ἀκολούθως:

Τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἐ.ε., (Π.Η.) ἐλειτούργησεν καὶ προσέστη τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Μνημοσύνου, περιληφμένου καὶ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος, σεμνότητος ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτρόπου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἁγίου Βασιλείου Σπάτων, Παναγιώτου Κρύσιλα, εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Θείας Ἀναλήψεως—Ἀγίου Βασιλείου Σπάτων Ἀττικῆς, τοῦ Ἱεροκήρυκος ἐκφωνήσαντος κατὰλλήλων Λόγον.

Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου ἐ.ε., (Π.Η.) ἐορτήν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου ἐλειτούργησεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα τρισηπό-

στατον ἐνεργιακὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Πρωτοκλήτου Ἀποστόλου Ἀνδρέου Περιστερίου, τοῦ Ἱεροκήρυκος ἐκφωνήσαντος τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ἐ.ε., (Π.Η.) ἐλειτούργησεν καὶ προσέστη ἀρχιερατικοῦ Μνημοσύνου εἰς τὴν Θάλλουσαν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς.

Τὴν 1ην Νοεμβρίου ἐ.ε., (Π.Η.) ἐλειτούργησεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου καὶ ἐχειροθέτησεν μοναχὴν.

Τὴν 7ην Νοεμβρίου ἐ.ε., (Π.Η.) προσέστη τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ Ἱεροῦ Μνημοσύνου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Πάρνηθος.

Τὴν 8ην Νοεμβρίου ἐ.ε., (Π.Η.) προσέστη τὸ πρῶτον τῆς Ἱερᾶς καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως τῆς ἀκμαιοτάτης Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρ-

Πανήγυρις Ἱερᾶς Μονῆς ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

χών εις Ἀθήκια Κορινθίας, συμπαραστατούμενος παρά τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γεροντίου, Κορινθίας, κ.κ. Καλίστου τοῦ καὶ Προεστώτος τῆς ἱερᾶς Τατῆς Μονῆς καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ.κ. Ἀγωνίου.

Ἡ συρροή τοῦ Χριστεπωνόμου Πληρώματος ἐν τῇ πανηγυρίζουσῃ Ἱερᾷ ταύτῃ Μονῇ, τὸ πρῶτον ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτῆς πανηγύρει οὖσης ἡνωμένης μετὰ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ὑπῆρξεν καταπληκτικὴ καὶ ἄκρως συγκινητικὴ. Πάντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον διὰ τὴν θεάρεστον καὶ εὐτολίμον πρᾶξιν τοῦ ἁγίου Κορινθίας ἵνα προσέλθῃ κατὰ τὰς χαλεπὰς ταύτας ἡμέρας εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Παρεμβολὴν Γ.Ο.Χ.

Τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου (Π.Η.) προσέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλλάντου ἐν Καραλᾷ Ἀττικῆς.

Τὴν 10ην καὶ 11ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ.ε., συνεσχέφθη καὶ συνειργάσθη πολυώρως μετὰ τοῦ ὑπευθύνου Οἰκονομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος κ. Θ. Μαριόλη, ἐπὶ πολλῶν καὶ φλεγόντων θεμάτων τοῦ Ἀγῶνος ἡμῶν.

Τὴν 14ην Νοεμβρίου ἐ.ε., (Π.Η.) μετέβη εἰς Ἱερὸν Προσκύνημα Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλλάντου Θεσσαλονίκης ἔνθα προσέστη τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ Ἱεροῦ Μνημοσύνου τὴν πρωτὴν καὶ τὴν ἐσπέραν τελέσας ἕτερον Ἱερὸν Μνημόσυνον.

Αὐθημερόν δὲ μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν διήμερον εἰς

τὰ παραρτήματα τῆς Κομιστινῆς καὶ Θράκης, ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας ἵνα ἀμέσως κατόπιν συσχεφθῇ μετὰ τῶν συνεργατῶν τοῦ διὰ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας τῶν ἐν Εὐρώπῃ προσφάτως προσελθόντων ἡμῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων.

Τὴν 21ην Νοεμβρίου ἐ.ε., (Π.Η.) ἐορτὴν τῶν Ἑσοδείων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου προσέστη χοροστατῶν τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Πααρασκευῆς (Μαναστηριακίου), τοῦ Ἱεροκήρυκος τὸν κατάλληλον πανηγυρικὸν Λόγον ἐκφωνήσας.

Μηνύματα ἀγάπης καὶ ὕψις σεβασμῶ καὶ ἀφοσίωσης πρὸς τὴν Σεπτὴν ἡμῶν Ἱεραρχίαν ἔρχονται ἐκ πολλῶν σημείων τῆς Εὐρώπης καὶ Αὐστραλίας, ἀπὸ προσφιλῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦς ἔχοντας ἀκμαζούσας Ἑλληνικὰς Κοινότητας καὶ ἐπιθυμοῦντας τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἐξάρτησιν ἐκ τοῦ ἡμετέρου Ἱεροῦ Ἀγῶνος.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΑΓΕΕΝΤΙΟΥ

Ὁ Μακαριώτατος τὴν Κυριακὴν 14ην Νοεμβρίου ἱερέυρησεν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς ὁσίας Εἰρήνης τοῦ Χρυσοβαλλάντου τὴν δὲ ἐπομένην συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀρχιμ. Τακώβου καὶ Εὐθυμίου καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερεδίακ. Ἀμβροσίου μετέβη εἰς τὸ παραρτήμα τῆς Κομιστινῆς ἔνθα εἶχε συνάντησιν μετὰ παραγόντων τοῦ παραρτήματος κατὰ δὲ τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς

Ἀπὸ τὴν Πανήγυριν τῆς Ἱεαᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Ταξιαρχῶν εἰς Ἀθήκια - Κορινθίας

Φαρμακολογίας συνοδευόμενος υπό των αὐτῶν κληρικῶν καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ ἐκ Δράμας ἀφικθέντος πατρὸς Μιχαὴλ Σαδοπούλου μετέβη εἰς τὴν νεοσύστατον ἱεράν Μονὴν τῆς Ὁσίας Εἰρήνης τοῦ Χρυσοβαλάντου ἐνθα ἔχειρε μοναχὴν τὴν κατέδρασαν τῆς ὡς ἀνω ἱερᾶς μονῆς μετονομασίας ταύτης Ἀναστασίαν Μοναχὴν. Ἐπίσης δὲ ἔχειρε μοναχὸν καὶ τὸν ὑποψήφιον ἱερέαν τοῦ ὡς ἀνω παραρτήματος μετονομασίας ταύτης Ἀρκάδιον Μοναχόν. Τὴν δὲ ἐπομένῃ 15ῃν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ὁσίας Χρυσοβαλάντου εἰς Θεσσαλονίκην, ἐχειροτόνησεν εἰς διάκονον τὸν προρρυθέντα μοναχὸν Ἀρκάδιον εὐχρηθεὶς τόσον εἰς τὴν μοναχὴν Ἀναστασίαν, ὅσον καὶ εἰς τὸν νεοχειροτονηθέντα μοναχὸν Ἀρκάδιον τὴν ἐξ ὕψους ἐνόησαν εἰς τὸ στάδιον τῆς μοναχικῆς καὶ ἱερατικῆς σταδιοδρομίας των.

Μητροπόλεις

ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Τὴν 1ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Σκέπης τῆς Παναγίας, ὁ Μητροπολίτης μας κ.κ. Γερρόντιος, ἐλειτούργησεν εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱεράν Μονὴν τοῦ π. Δανιὴλ, παρὰ τῇ Δαφνί Ἀττικῆς.

Τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου παρὰ τὴν Κέρτεζην τῆς περιοχῆς Καλαβρυτινῶν.

Τὴν 10ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν «Ἀξίον ἐστίν», παρὰ τὴν Βαρυπόμπην Ἀττικῆς, τοῦ πατρὸς Γορδίου, πορέστη δὲ εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν 40) ἡμέτερον, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μεταστάσης δούλης τοῦ Θεοῦ, Μακαρίας Παπαμακαρίου, ἰδρυτρίας καὶ Προέδρου τοῦ οἴκου Εὐφροσύνης «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια».

Τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγ. Ἀρτεμίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος, ὁμοῦ μετὰ τοῦ συνεπισκόπου αὐτοῦ κ.κ. Καλλίστου, συνελειτούργησεν εἰς τὴν φερώνυμον Ἱεράν Μονὴν, παρὰ τὸν Κορυθαλλόν, τῆς Ἡγουμένης Μακρίνης, τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς Ἀρτεμίου Νοθαράκη.

Τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος, συνελειτούργησεν, εἰς τὴν φερώνυμον Ἱεράν Μονὴν, παρὰ τὴν Ἀμφιάλην Πειραιῶς, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Κορινθίας κ.κ. Καλλίστου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ π. Γερμανός, ἐξάρας τὸ πνεῦμα τῆς Ὁμολογίας τῆς Ἑνότητος καὶ Ἀπομύητου Ἡμῶν Ἐκκλησίας. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐγένετο λιτάνευσις, ἀνά τὰς πέριξ ὁδοὺς καὶ ρήμας τῆς Ἀγίας Εἰκόνης τοῦ Μεγαλομάρτυρος καὶ Μυροβλήτου Ἁγίου Δημητρίου.

Τὴν 31ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐχοροστάτησεν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νικολάου, παρὰ τὸν Κορυθαλλόν, τῆς Γερροντίσης Μαρίνης, εἰς τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς Ἀζαρίου.

I. M. ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας τὴν 1ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ.ε. ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, συμμετέσχεν εἰς τὸν πανηγυρικὸν Ἀρχιερατικὸν συλλειτουργὸν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς.

Τὴν 5ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνεχώρησεν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Αὔξεντιου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερροντίου καὶ Ἀτακῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἀγτωνίου εἰς περιοδείαν, ἐπισκεφθέντες τὰ παραρτήματα Βόλου Λαρίσης Θεσ)νίκης Θέρμης (Σέδες) καὶ Σερρών ὅπου καὶ ἐτέλεσαν τὴν πνήγυριν τοῦ φερώνμου Ἱ. Ναοῦ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.

Τὴν 14ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐρτήν τῆς ὑφώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ συνελειτούργησεν μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερροντίου, εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς Κορυθαλλὸν Πειραιῶς.

Τὴν 24ην Σεπτεμβρίου ἐ.ε. μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερροντίου ἐτέλεσαν τὰ ἐγκαίρια τοῦ Ἱ. Ναοῦ Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτισσῆς παρὰ τὸ κρυονέριον Ἀττικῆς, ἧς ὁμοῦ νύμιον Ἱερὰς Μονῆς τοῦ Ἀρχ) τοῦ Δανιὴλ.

Τὴν 26ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐορτήν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συνελειτούργησεν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Αὔξεντιου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερροντίου εἰς τὴν Πανηγυρίζουσαν Ἱ. Μονὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχ)πευ εἰς Πετρούπολιν Ἀττικῆς.

Τὰς ὑπολοίπους Κυριακὰς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐλειτούργησεν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίων Ταξιάρχων Ἀθκίων Κορινθίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας τὴν 2αν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου μετέβη καὶ συνελειτούργησεν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Αὔξεντιου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος εἰς τὴν ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονὴν τῶν ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ιουστίνης.

Τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ε. μετέβη εἰς Κέρτεζη Καλαβρυτινῶν καὶ ἐλειτούργησεν, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ πανοσιολογιωτάτου πρωτοσυγκέλλου ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Καλλινίκου καὶ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Καλλιστίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γε-

ρόντιος.

Τὴν 4τὴν τοῦ ἰδίου μηνὸς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μᾶς μετέσχεν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Τὴν 16τὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ὁκτωβρίου ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίας Μαρτίνης Σαφικοῦ Κορινθίας.

Τὴν 20τὴν τοῦ μηνὸς Ὁκτωβρίου ἐ.ε. ἑορτὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρτεμίου, συνελλειτουργήσεν, εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμον Ἱ. Ναὸν Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς, μετὰ τοῦ εἰκείου Μητροπολίτου κ. Γερωντίου.

Τὴν 23τὴν τοῦ μηνὸς Ὁκτωβρίου ἐ.ε. συνελλειτουργήσεν, εἰς τὸν ἐν Κορίνθῳ Ἱ. Ναὸν τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου καὶ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Ἀκωνίου.

Τὴν 26τὴν τοῦ ἰδίου μηνὸς Ὁκτωβρίου εἰς τὸν ἐν Ἀμφιάλῃ ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, συνελλειτουργήσεν μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου.

Τὴν 29τὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μετέσχεν τῶν ἐργα-

σιῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Τὰς λοιπὰς Κυριακὰς τοῦ μηνὸς Ὁκτωβρίου ἐλλειτουργήσεν εἰς τὴν Ἱερὰ Μονὴν ἁγίων Ταξιαρχῶν Κορινθίας.

Ἡ Βόρειος Ἑλλάς

Μία Θεσπέσια Ἑορτὴ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ὁκτώβριος 1977.— Μὲ τὴν ἱδρυσιν οὐν Θεῷ τοῦ Συνοδικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑσίας Μητρὸς Εὐφρόνης Χρυσοβαλάντου τοῦ ἱδρύματος αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Τακτικού Παπαδέλη ὡς Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ δρῶν τὰς ἀόκνως ἐν μέσῳ πολλὰς ἐμποδίων, ἐφημερεύσῃ ἡ ρῆσις: Ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν. Ἡ πόλις τοῦ Ἀγ. Δημητρίου κατ' ἔτος τὴν 23τὴν Ὁκτωβρίου ἀφρακτοποιεῖται ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ διὰ τῆς τελέσεως τῆς κατανοητικῆς ἀρχαίας Λειτουργίας τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἀποστόλου Τακτικού τοῦ Ἀδελφοῦ.

Καὶ ἐφέτος ἡγλαίσθη ἡ Ἁγία αὕτη ἑορτὴ διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος θαυμαστοῦ κ.κ. Καλλινίκου συμπαρασταμένου ὑπὸ πλειάδος Κληρικῶν. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέ-

Τὴν 10τὴν Ὁκτωβρίου 1977 Ὁ. Ν. ἐτελέσθησαν εἰς Βόλον οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τοῦ π. Γεωργίου, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ νέου ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ, παράνημφος παρέσται ὁ ἐκλεκτός νέος Δ. Γ. ΧΑΡΙΤΟΣ. Τὸς γάμους ἡλόγησεν ὁ Ἅγιος Φθιώτιδος καὶ Θαυμαχίου κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν π. Σεραφεῖμ καὶ π. Γεωργίου, ὁποῦ ἦλθεν αὐτοδούλως εἰς Βόλον τιμῶν οὕτω ἰδιαίτε-

ρως τὸν π. Γεώργιον.

Καὶ ὁ Ἅγιος Κυκλάδων καὶ Νήσων κ.κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τιμῇ τοὺς γάμους, ἀλλὰ, λόγῳ ἀνωτέρας τῆς βελήσεώς του δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν. Καὶ τοὺς δύο σεβαστοὺς Ἱεράρχας καθὼς καὶ τὸν π. Σεραφεῖμ καὶ ὅλους τοὺς τιμήσαντας τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς του, ὁ πατήρ Γεώργιος εὐχαριστεῖ.

ρας ἐκήρυξεν ἐν μέσῳ εὐλαβοῦς Ἐκκλησιασματος ὁ π. Αἰδεσιμώτατος Πρωθιερέυς Δράμας Μιχ. Σαβδόπουλος, ἐνδιατρίψας κυρίως ἐπὶ τῆς Καθολικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἰακώβου, συστήσας τὴν μελέτην αὐτὴν καὶ ἢ ὅποια ἐπιβλεῖ πλείστα ἀνθρώπινα προβλήματα. Εἰς τὸ τέλος καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ ἐορτάζων Ἐφθήμεριος ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν Ἐκκλησιασθέντων.

Μιά Οὐράνια ἀπόλαυσις

ΚΟΜΟΤΗΝΗ ΘΡΑΚΗΣ. Νοέμβριος.— Ὡς γνωστόν ἀπὸ διατίας καὶ ἐντεῦθεν ἰδρύθη εἰς τὴν Ἀκριτικὴν ταύτην περιοχὴν, ἡ ἐπισκοπικὴ Γυναικεῖα Ἱερά Μονὴ τῆς Ὁσίας Μητρός Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου ἀνήκουσα μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Τὴν 15ην Νοεμβρίου ἐ.ε. συνοδούμενος ὑπὸ τεσσάρων Κληρικῶν τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς βασταζούσης τὴν Ὁμολογίαν τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. κ. κ. Αὔξεντιου, ὅστις εἰς πλήρει κατανυκτικὴν τελετὴν ἔχειρε τὴν ἰδρύτην τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς Ἐδανθίας Γκαύλη εἰς Μοναχὴν, μετονομασθεῖσης εἰς Ἀναστασίαν Μοναχὴν ἐν μέσῳ εὐλαβοῦς πλήθους πιστῶν.

Ἐῖτα τὸν ἀγαθὸν ὑποψήριον Κομοτηνῆς Ἱερέα τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ νομὸς Γεώργιον Νταρέλην διὰ ρασσευχῆς μετωνόμασε εἰς Ἀρχάδιον Μοναχόν. Κατόπιν δὲ ὀλίγων ὥμιλῃσεν ὁ ἐκ Δράμας Πρωθιερέυς π. Μιχαὴλ Σαβδόπουλος διὰ τὴν συγκινητικὴν ταύτην Ἱεράν τελετὴν εἰπὼν σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἐπαξίως ἡ καρεῖσα μοναχὴ ὀνομάσθη Ἀναστασία διότι, ἐν μέσῳ διωγμῶν καὶ φυλακίσεων καὶ ἐμποδίων ἐπὶ 32 ἔτη ἡ γυνὴ καὶ πρέπει αἱ Ἀκρίτες Κομνηναὶ τὴν δὲ μοναχὴν καὶ τὸν ὑποψήριον Ἱερέα τῶν Μοναχῶν Ἀρχάδιον, νὰ τοὺς περιβάλουν μὲ χριστιανικὴν ἀγάπην. Τὴν ἐπομένην ἐορτὴν τοῦ Ἐδᾶγγελιστοῦ Ματθαίου καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ Ὁσίας μητρός Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Θεσσαλονίκης ὁ μοναχὸς Ἀρχάδιος ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου εἰς Διάκονον.

† Πρωθιερέας Μιχαὴλ Ν. Σαββοπούλου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τὰς δασοληφίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστὰς χρηματικῶν καὶ Ὑλικοῦ ἢ τοῦ ὑπόλοιπα Α)σμοῦ κτλ. ἀπευδύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον—Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιττος 32 τηλ. 3628.280 Ἐκ τῶν Γραφείων

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1189) 6.6. 1974 Π.Ε. ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου, περὶ ἄρσεως τῶν τοποτηρηθειῶν, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 11.5.74 καὶ αὐδέποτε ἀνακληθεῖσαν, πρὸς γνῶσιν καὶ ἀκριθεῖ πάντων συμμέροφων.

Ἐγυῦλιος

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΝΙΤΤΟΣ 32
ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 628.280

Ἀριθ. πρωτ. 1189

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6.6.1974 Π.Ε.

Π ρ ο ς

Τὸν Ἱερόν Κλῆρον καὶ τὸν Ἐδσεβέστατον λαὸν τῆς Μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα. Χάρις ὡμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Προαγόμεθα διὰ τῆς παρουσίας νὰ γνωρίσωμεν εἰς ὑμᾶς τὰ κάτωθι:

Ἡ καθ' ὑμᾶς Ἱερά Σύνοδος, ἐπιποθεύσα τὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ διατήρησιν τῆς εὐταξίας, διὰ τὴν ὅποیان τόσα αἱ Ἱεροὶ Κανόνες διακελεύονται, καὶ διὰ τῆς ὅποιας διαφυλάττεται ἡ μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀρμονία, εἰρήνη καὶ ἀγάπη, ἔλαβεν τὰς ἀπολαύσεις ἀποφάσεις κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῇ 11.5.74, μετὰ ἀπὸ μακρὰν ἐπὶ τῶν θεμάτων συζήτησιν τὴν ὅποیان κοινοποιεῖ διὰ τῆς παρουσίας εἰς ὑμᾶς.

1. Αἱ ἐπαρχίαι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτύγχανον μέχρι τοῦδε τοποτηρηταὶ Ἐπίσκοποι ὀρισμένων περιφερειῶν, θὰ ἐξαρτῶνται εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ θὰ μνημονεύουν τὸ ὄνομα τοῦ Προέδρου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὔξεντιου.

2. Πᾶσαι αἱ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ὑφιστάμεναι καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν ἀνήκουσαι μοναστικαὶ ἀδελφότητες, Ἱερά Ἰουχαστήρια, Ἱεραὶ Μοναὶ καὶ εὐαγγ. ἰδρύματα, ἢτοι Ὀρφανοτροφεῖα, Γηροκομεῖα, Οἰκοτροφεῖα, Πτωχοκομεῖα κλπ., θὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου, ἐν δὲ ταῖς Ἱεροτελεστείαις θὰ μνημονεύηται τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὔξεντιου.

Ἱερά Ἰουχαστήρια θὰ θεωροῦνται εἰς τὸ ἐξῆς καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ἐνοριακοὶ Ναοί, οἱ ἀνήκοντες εἰς μοναστικὰς ἀδελφότητας.

Χορηγεῖται εἰς τὰς καυρηγθεῖσας τοποτηρητείας, τὰς μοναστικὰς ἀδελφότητας, καὶ εὐαγγ. ἰδρύματα τὸ προαγόμενον, νὰ καλῶσι δι' ἀναφοράς των πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, οἰονδήποτε μέλος αὐτῆς, ὅταν παρίσταται ἢ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη.

Συνιστῶντες τὴν συμμόρφωσιν πάντων πρὸς τὰς ληφθεῖσας ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἀποφάσεις, ἐπευλαγόμεν ὑμᾶς Πατρικῶς.

Διὰ τὴν Ἱεράν Σύνοδον
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἡ ἀποσίμωσις τῆς ἀλήθειας καὶ ἡ νόθευσις καὶ σκοτίαις ταύτης δημιουργεῖ τὴν ἀγνοίαν τῶν χριστιανῶν καὶ ἐμποδίζει τὸ ἀληθινὸ φῶς νὰ φωτίσῃ ὅλες τὰς πλευρὰς τῶν πράξεων καὶ ἐνεργειῶν τῶν θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς δρώντων προσώπων, διὰ τὴν οἰκονομικὴν πρόδοον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν αγῶνος ὡς καὶ τὴν τοποθέτησιν ταύτων εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν.

Ὅτι κρίνομεν ἀπαραίτητον καὶ ἐπιβεβλημένον καθήκον νὰ πληροφρήσωμεν πάντας τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς καὶ νὰ καθορίσωμεν μὲ ἀκρίβειαν, καὶ σαφῆ ἔννοιαν χρησιμοποιοῦντες πρὸς τοῦτα τὴν ἀδιάφυστον γλῶσσαν τῶν ἀριθμῶν. Τὴν οἰκονομικὴν σχέσιν τοῦ Γενικοῦ φιλοπτώχου Ταμείου, πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν ἐπικράτειαν ἱεροὺς Ναοὺς, παραρτήματα κ.τ.λ. καὶ τὴν προσφορὰν ἐνὸς ἐκάστου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ποικίλων σκοπῶν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ὅτινες ἔχουσι σχέσιν μὲ τὴν συντήρησιν τῶν ἀπομάχων κληρικῶν μας, τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐνδεῶν καὶ ἀδυνάτων συνανθρώπων μας, τὴν πληρώσιν τῶν δαπανῶν τῆς λατρείας ὡς καὶ τῶν λοιπῶν συναφῶν ἐκκλησιαστικῶν σκοπῶν ὡς εἶναι ἡ (ἰδρυσίς) ἀνέγερσις ἱερῶν Ναῶν καὶ εὐαγῶν ἰδρυμάτων εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις τῆς ἐπικρατείας, ἡ συντήρησις καὶ ἐπέκτασις τῶν ὑφισταμένων τοιαύτων διὰ νὰ ἀνταποκριθῶσι εἰς τὰς λειτουργικὰς τῶν ἀνάγκας καὶ δυνηθῶν νὰ στεγάσωσι τοὺς ἀθρόως σπεύδοντας εἰς τοὺτους εὐσεβεῖς χριστιανούς διὰ νὰ λειτουργήσῃν, προσκυνήσῃν καὶ ἀναπνεύσῃν τὸν καθαρὸν ἀέρα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὅτι, πληροφρημένοι πάντες οἱ χριστιανοί, καὶ ὄντες πλέον γινώσκαι τῆς πραγματικότητος, ἀνεπηρέαστοι δὲ συμπαιθεῖν καὶ ἐξηγενῶν παραγόντων, καὶ ἔχοντες μορφώσει πλήρη εἰκόνα τοῦ γεγκιωτέρου οἰκονομικοῦ θέματος τῆς Ἐκκλησίας μας, θὰ δυνηθῶσι νὰ κρίνωσι ἀντικειμενικῶς ἐνὰν ἐκαστον ἐκ τῶν πράξεων του καὶ μόνον καὶ οὐχὶ ἀπὸ ἀδεσπότου καὶ ἀνευθύνου εἰσαπολογίας μὴ ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ΕΣΟΔΑ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου θὰ πρέπει νὰ σταθῇ κανεὶς μὲ ἰδίαι τέρας προσοχὴ καὶ σκέψι στὸ γεγονός τῆς μὴ καταβολῆς ὑπὸ τῶν πλείστων Ἱερῶν Ναῶν καὶ παραρτημάτων ἔστιν καὶ συμβολικῆς μνημιαίας συνδρομῆς.

Ἄς ἴδωμεν ποία εἶναι ἡ εἴσφορά ἐνὸς ἐκάστου κατὰ τὸ ἔτος 1976.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' — ΕΣΟΔΑ

Κοινοποιούμεν κατωτέρω πίνακα ΚΑΘΑΡΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ἀπάντων τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν Διαχειριστικὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1976.

α) Τῶν ὑπαγομένων Διαχειριστικῶς εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον ἦτοι τῶν προμηθευομένων

πηρὸν καὶ ἐλεγχομένων ὑπὸ ταύτου.

β) Τῶν μὴ ὑπαγομένων Διαχειριστικῶς εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον ἦτοι τῶν ανεξαρτήτων ἱδιωτικῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν προμηθευομένων Κηρὸν ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου δι' ἴδιον λογαριασμόν.

ΚΑΘΑΡΑ ΕΣΟΔΑ ΕΤΟΥΣ 1976

ΠΙΝΑΞ Ι

1. ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΓΕΝ. ΦΙΛ. ΤΑΜΕΙΟΥ

Εὐαγγελίστρια Καραβά	103.965
Εὐαγγελίστρια Κρ) λού	26.888
Ἁγία Παρασκευὴ	118.080
Ἁγιος Ἀνδρέας	8.038
Ἁγίων Τριῶν Παρθένων	32.700
Ἁγιος Ἀχιλλεῖος	2.230
Ἁγιος Φίλιππος	22.832
Ἁγιος Νικόλαος	32.618
Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι	36.561
Ἁγία Φιλοθέη	73.279
Μεταμόρφωσις Κυφέλης	31.136
Ἁγιος Φανούριος	33.104
Ἁγιος Παῦλος	29.605
Ἑπαπαντὴ Πειραιῶς	94.080
Ἁγιοὶ Θεόδωροι	40.290
Κοίμησις Θεοτόκου	85.351
Ἁγία Τριάς Τράμη	4.790
Ζωοδόχος Πηγή	=
Ἁγ. Ἐιρήνη Χρυσοβαλάντου Θεο) κης	144.000

Ἡ ἀνωτέρω οἰκονομικὴ πρόδοος ὀφειλομένη εἰς τὴν πλήρη ὀργάνωσιν τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, δραστηριότητα καὶ ἐνθερμὴν ζήλῳ τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων καὶ τῶν ἐντοπιστῶν ἐκκλησιαστικῶν μας ἐπιτρόπων, καθίσταται ἔτι μεγαλύτερα ἐκ τῆς διαρκoῦς φροντίδος συγκεντρώσεως καὶ ἐπιτυχoῦς περαιτέρω διαχειρίσεως τοῦ ἀπονήριου σοβαροτάτου παράγοντος πρόδοου.

2. ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΜΗ ΥΠΑΓΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΓΕΝ. ΦΙΛ. ΤΑΜΕΙΟΝ. «Ἐσοδα ἐκ συνδρομῶν καὶ περιφορᾶς δίσκου».

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Σείρα ἄρθρων περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιορίας, λεπτομερῆς διερεύνησις τῶν στοιχείων τῶν ἀφορώντων ταύτην ἦτοι τῶν πόρων, δημιουργίας τῆς, τῆς μορφῆς αὐτῆς, τῶν θεσπισθέντων Ἱερῶν Κανόνων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν διαίτησιν, διαχείρισιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς, ὡς καὶ ὧν κατὰ καιρὰς τεθέντων ὑπὸ τῆς πολιτείας συναφῶν Νόμων διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Σύλλογοι - Σωματεία

Εν τῶν προηγηθέντων τῆς σειράς ἀναπτύξεων, διαπιστοῦμεν ἐν ἀνακεφαλαίῳ, ὅτι οἱ Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεία, ὡς πνευματικοὶ φορεῖς τοῦ Ἀγῶνος τῶν Ρ.Ο.Χ. ἔχουν ὡς κάτωθι:

— Εἶναι ὁμάδες Λαϊκῶν, ἀνευλόγητες καὶ παραβαλῶν τὴν Αἰωνίαν Παράδοσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν.

— Δὲν ὑποτάσσονται εἰς αὐθέναν, εἰ μὴ εἰς τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Συμβουλία τῶν.

— Ἀπὸ κακῶς ἐγνωσμένον υπερβολικὸν ζήλον καὶ ἀπὸ κακῶς δογματισμοῦ, παρενεργοῦν, ἀντιποιοῦμενοι Ἀρχές καὶ Ἐξουσίες.

— Παραβιάζουν τὸν Συγκονισμό τοῦ Ἀγῶνος καὶ συνεπῶς τὴν ΕΝΟΤΗΤΑ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν κακῶς ἐγνωσθῶν.

— Εἶναι ὀλιγόπιστοι ὁμάδες μὲ τὴν παρακοήν κεκρυμμένην λίαν ἐπιμελῶς.

— Ἡ Μετάνοιά τῶν εἶναι κακῶς τοποθετημένη, ἐλλείπει ὑποταγῆς καὶ ὑπακοῆς καὶ ἐκ τῆς ἀνισταξίας τῶν, ὄντες «Ἀντίπους» τῆς Ἐκκλησίας, ὑπερδογματικῶς ἀπαράδεκτον, ἐπειδὴ ἀφαιρεῖται ἡ ἐνότης, εἰς κοινὴν πίστιν.

— Ὡς ἐκ τῆς μορφῆς τῆς συστάσεώς τῶν, ἔχουν ἐκσυμκειμένην μορφήν ἄσχετον τῆς Χάριτος τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀγ. Γραφῆς δηλ. τῆς Ταπεινώσεως.

— Δὲν ἐλέγχονται ἀπὸ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἶναι ἄτακτα μέλη αὐτῆς.

— Ἀντιποιοῦνται τὸ ἔργον τῶν Πατέρων καὶ καταστρατηγοῦν θεμελίους Αἰθνήτους καὶ Παραδόσεις, ὡς λ.χ. τῶν Ἐπιτροπῶν, τῆς ὑποταγῆς, τῆς εὐσεβείας κ.τ.λ.

— Δὲν συνειδητοποιήσαν εἰσέτι ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἀντιπολίτευσιν, εἰ μὴ μόνον συμπολίτευσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα αὐτῆς εἶναι Ἁγίον καὶ Ἀθάνατον τῆς Χάριτος.

— Δὲν πιστεύουν ὅτι τὴν Χάριν τῆς Μεταδόσεως τοῦ Πνεύματος, τὴν ἔχουν οἱ Πατέρες, ὡς Ἀπόστολοι Γνήσιοι, δι' ὃ καὶ ἡ Ἐκκλησία λογίζεται Ταπεινῶς τῆς Χάριτος.

— Τὰ μέλη, συνήθως εὐπιστοι Λαϊκοί, παρασφύρονται ἀπὸ κακῶς ὁρατῶν Ἀρχηγῶν, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα, εἶναι υπερήφανοι καὶ ἀλαζόνες.

— Ἰσχυρίζονται ὅτι βοηθοῦν τὸν Ἀγῶνα, ἀλλὰ τὸν κακοποιοῦν, ἐπειδὴ ἀφαιροῦν τὴν Ἐνότητα, γίνονται παρατάξεις, ἐλέγχουν Ἱερεῖς, λύνουν καὶ δένουν ἀσεβῶς καὶ παρενοχλοῦν τὴν καρποφορίαν τοῦ Ἀμπελώματος.

— Ὁ τρόπος ἐκλογῆς τοῦ Προεδρείου, ἀντίκειται εἰς τοὺς Νόμους τῆς Ταπεινώσεως καὶ τῶν Θείων

ἐγκολῶν.

— Τὸ Προεδρεῖον καὶ τὰ Μέλη, ἀνευ εὐλογίας ὁργανώνονται δι' ἐπίθεσιν, τυφλοὶ δὲ ὄντες βάλλουσι πανταχόθεν, ὡς Πατέρα ἔχοντες εἰς ὑπακοὴν τὸν Πρόεδρον, ὁ ὁποῖος ἐποίησεν ἐαυτὸν Πολιτικὸν Ἐπίσκοπον, δι' ὃ καὶ Ἀρχηγὸς ἀντιποιήσεως λογίζεται.

— Τὸ ἔργον αὐτῶν τῶν Ὁμάδων, εἶναι ἀντιχριστιανικόν, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀφ' ἐνὸς εὐλογία τοῦ ἔργου, ἀφ' ἑτέρου ἡ δομὴ καὶ ἡ σύστασις τῶν εἶναι ἄλογος, τέλος δὲ ἀνευ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου, ἀφ' οὗ φωνασκοῦν ἀλόγως.

— Ἐν τέλει, αὐταὶ αἱ Ὁμάδες, εἶναι δυνάμεις κατὰ τῶν ἐν γένει ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ τῆς Ἀγίας καὶ Ἀμωμήτου Πίστεως Ἱερῶν καὶ ἐπιμελέστατα κρύβουν τὴν ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΝ καὶ ἀφαιροῦν τὴν ΕΝΟΤΗΤΑ τῆς Πίστεως διὰ τὴν ὁποίαν δῆθεν ἀγωνίζονται.

Ἐν τούτοις ἐξ ὧν τούτων τί δέον γενέσθαι;

Εἶναι πρόδηλον ὅτι δὲν δύναται γὰρ διαιωμοσθῇ αὐτὴ ἡ παράβασις ἢ ἐμφανέσταται τῶν Κανόνων.

Συνεπῶς εἶναι ἀπαραίτητον γὰρ ληφθοῦν μέτρα, ὥστε καταλλήλως νὰ ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις τῆς ἑξουσίας τῶν, τὴν δὲ ταύτην ν' ἀναλάβουν οἱ ἐκάστοτε Ἐπίσκοποι μετὰ τοῦ Ἱερατείου.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ μέλλοντι θέλωμεν ἐπανέλθαι ἐπὶ τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον ἐν πνεύματι Ἀγάπης καὶ Οἰκονομίας θὰ λύσωμεν μὲ γνώμῃνα τὸν ἀπαράδατον Αἰώνιον Νόμον τῆς Εὐσεβείας, ἀποφeyγοντες τὰς ἀταξίας καὶ παρεκτροπὰς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβαλλομένη ἐν εὐλαβείᾳ, ταυτέστιν ἀνευ σχολίων, φιθυρισμῶν καὶ κρίσεων ἐλέγχου, ἐπειδὴ ἐκδικωμεν τὴν Αἴγιαν ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ.

Ὁ Παρατηρητὴς

Ἐπιστολὴ

Κύριε Διευθυντά τοῦ Ο.Τ.,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 283) 1—6—77 Φύλλον τοῦ Ο.Τ. ἀπαντῶντες εἰς ἓνα κ. Χωριανόπουλον εἰς τὴν στήλην τῆς ἀλληλογραφίας παραδέχεσθε καὶ μέσῃ λύσει τῆς διαφύσεως τοῦ Ἡμερολογίου (ὅαν γὰρ πρόκειται περὶ τιμῆς ὑφασμάτων Ἐμπορικοῦ Καταστήματος), προβάλλοντες τὴν γνώμην τοῦ Ἀοιδ. Πατρίρχου Γρηγορίου τοῦ Ζ' πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ Νέου Γρηγοριανοῦ, (Ὁρθοδόξου δῆθεν) Ἡμερολογίου.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Περισσότεραν ἰχὺν καὶ βαρύνουσαν γνώμην εἶχεν ἡ γνώμη τοῦ ἐνὸς Πατριάρχου ἀπὸ τὰς γνώμης τῶν πολλῶν ἐν Συνοδικαῖς ληφθεισῶν ἀποφάσεσιν ὧν τῶν τεσσάρων Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς, ἐπὶ Πατριαρχείᾳ Ἱερμίου τοῦ ἐπιλεγομένου Τρανοῦ, Κωνσταντινουπόλεως, Ἱεροσ.

λύμων, Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἀντιοχείας τῶν ἐτῶν 1583-1587 καὶ 1593, αἰτίνες Σύνοδοι καταδίκασαν καὶ ἀνεθεμάτισαν τὸ Νεοεφεύρετον Καλλεδάριον τῆς Ρώμης ὡς νέον Σκάνδαλον καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποῦ παρ' ἡμῶν. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι Αἰρετικοὶ ἐκαυχῆθησαν ὅτι ἐπέτυχον τὸ πρῶτον θῆμα τῶν προσπαθειῶν τους; Χωριστὰ ποῦ ἔκτοτε μᾶς ἄγουν καὶ μᾶς φέρουν εἰς Συνεδριάσεις Π.Σ.Ε. μὲ κατεύθυναν πρὸς πανορθεόδοξον δῆθεν (ληστρικήν) Σύνοδον καὶ μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἑνώσεως ὅλων τῶν θρησκειῶν τῆς Παναρέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ, ἐπιτευχθῇ ἡ κατάργησις τῆς Ὁρθοδόξιας ἢ ὁποία ἀνέκαθεν τοὺς ἐνοχλῇ.

Ἐπίσης ὁμολογεῖτε ὅτι «οἱ Ἄγιοι Πατέρες ἔχουν ὁρᾶν, διὰ τὴν Νηστείαν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων ὅτι ἀρχίζει τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγ. Πάντων καὶ τελειώνει τὴν 29ῃν Ἰουνίου καὶ διαρκεῖ ἄλλοτε λίγο καὶ ἄλλοτε περισσότερον». Ἐπ' αὐτοῦ ὁμῶς δὲν ἐδώσατε, (ἔστω καὶ μὲ μέσῃ λύσει), ποιοὶ Ἀγ. Πατέρες καὶ πότε ὤρισαν (κατὰ τὸ Νέον διορθωμένον Ὁρθόδοξον δῆθεν Ἡμερολόγιον), νὰ ἑορτάζωμεν τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων εἰς τὸ μέσον τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῆς καταλύσεως εἰς πάντα καὶ ἔπειτα ἀπὸ πέντε (ἀρ. 5) ἡμέρας νὰ ἀρχίζῃ ἡ Νηστεία τῶν, ὅταν συμπιπτῇ τὸ Πάσχα, (κατὰ τὸ Νέον διορθωμένον!!! Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον), ποῦ μὲ τὴν μέσῃ λύσιν ἐπεβλήθη προσωρινὰ ὅπως γράφετε, πέραν τῆς 6ης Μαΐου, ὅποτε ἀνατρέπονται καὶ ἀλλήλοσυγκρούονται αἱ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας;

Τώρα προβάλλω καὶ ἐγὼ ἓν ἐρώτημα ἀναμένον ἀπάντησιν:

Ἡρωτήσαμεν τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας τῆς Ὁρθοδόξιας ἂν δέχονται τὴν μετακίνησιν τῆς ἡμέρας τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν εἰς ἄλλην ἡμέραν τῆς ἀρεσκείας μας καὶ οὐχὶ εἰς ἐκείνην ποῦ ἐμαρτύρησαν;

Σὰς ἀπαντῶ, ὅχι δὲν δέχονται διότι οὔτε ἰδιωτικοί, οὔτε δημόσιοι υπάλληλοι εἶναι ποῦ διὰ διαφορὰς λόγους ἀπολύονται ἢ μετατίθενται ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ἄλλο καὶ τὸ ἀποδεικνύω μὲ πασιφανῇ καὶ θαυματουργῶν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπὸ δεξιῶν ὡς ἀκαλοῦθος:

Τὸ ἔτος 1975 9ῃν Μαΐου Π.Ο.Η. ἑορτάζοντας τοῦ Ἀγ. Νικολάου Βουγενέων περιφέρειας Ν. Καρδίτσας μετέβημεν διὰ ἐκδρομικοῦ πούλμαν, περὶ τὰ 40 ἄτομα ὡς προσκυνητὰ εἰς τὴν τοποθεσίαν ὅπου ἐμαρτύρησεν καὶ ὑπάρχει καὶ Ἱερός Ναὸς ἐπ' ὀνόματί του καὶ τάφος του.

Μόλις φθάσαμε, ἓνας ντόπιος νέος 30 ἐτῶν περίπου, μᾶς εἶπεν ἐπὶ λέξει: «Ἐγὼ εἶμαι Νεοσημερολογίτης ἀλλὰ σὰς ὁμολογῶ ὅτι προτιμῶ ἀπὸ 13 ἡμέρες, ὅλη αὐτὴ ἐδῶ ἡ μεγάλη ἔκτασις ἦτο γεμάτη ἀπὸ κόσμου καὶ παπάρδες, δηλαδὴ χιλιάδες κόσμος ποῦ ἦλθαν ἐδῶ γιὰ τὴν Γιορτὴν τοῦ Ἁγίου, ὁμολογῶ δὲ ὅτι οὔτε τὰ δένδρα ἔσταζαν ὁρσιὰ οὔτε τὸ ὀρισμένο δένδρον μέσα στὸ καύσιμο καὶ μάζευε αἷμα, ἐνῶ σήμερον βλέπετε ὅλοι καὶ τὴν ὁρσιὰ ποῦ στάζει ἀπ' ἐκτὰ φύλλα τῶν δένδρων καὶ τὸ αἷμα ποῦ πέρνετε.

Τὸ ἔτος 1976 πάλιν τὴν ἰδίαν ἡμέραν 9ῃν Μαΐου μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν γενομένην ἐν Λαρίσῃ καὶ

ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Φανερωμένης» μετέβημεν πάλιν διὰ πλήρους ἐκδρομικοῦ πούλμαν καὶ ἐνῶ ὁ οὐρανὸς ἦτο κατακάθαρος καὶ ἡ ὥρα ἦτο πέραν τῆς 10ῆς π.μ. καὶ ἐνῶ ἐφάλλομεν τὸν Παρακλητικὸν κανόνα τοῦ Ἁγίου ὅχι μόνον ἐπιπτον ἀναρίθμηται σταγόνες ὁρσίου ἀπὸ τὰ φύλλα τῶν δένδρων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ βιβλίον ποῦ ἐκράτει ἀγοικτὸν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, Παστάλας Ἀθανάσιος, ἔπεσε σταγὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ βιβλίου ποῦ τὸ εἶδον ἰδίως διμιασὰ ποῦ ἦν διπλὰ τοῦ Ἱερομονάχου ὡς φάλη» ἓνα δὲ παιδάκι 12 - 13 ἐτῶν ἀπὸ τὸν Βόλον ἦτο σκαρφαλωμένον καὶ ἔπερνε αἷμα ἀπὸ τὸ καύσιμα τοῦ δένδρου καὶ τὸ παρέδιδεν στὴν μητέρα του ποῦ ἦτο στὴ ρίζα τοῦ δένδρου, γιὰ νὰ τὸ μεταφέρουν στὸν Βόλο γιὰ διάφορα ἱάματα.

Αὐτὸ πῶς ἐξηγεῖται, κ. Διευθυντά, τὸ ἔτι ἐνῶ τὴν 9ῃν Μαΐου μὲ τὸ Νέον Ἡμερολόγιον ποῦ ἑορτάζουν, πηγαίνουν ἐπὶ τόπου τόσος κόσμος νεοσημερολογητῶν, νὰ μὴν τρέχουν ὁρσιὰ τὰ δένδρα καὶ νὰ μὴν συγκεντρώνεται αἷμα στὸ καύσιμα τοῦ δένδρου ποῦ κρεμιόσθηκε ὁ Μάρτυς, ἐνῶ τὴν 9ῃν Μαΐου κατὰ τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον νὰ παρατηροῦνται τόσον θαυμαστὰ γεγονότα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας;

Συνεπῶς ἂς μὴ ἐθελουφλοῦμεν καὶ διαστρεβλοῦμεν τὴν Ἀλήθειαν διὰ νὰ δικαιολογήσωμεν τὰ ἀδικαιολόγητα διότι ὁ Θεὸς οὐ μνηστῆρίζεται καὶ πάντα ταῦτα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κακομεταχειριζομένης ἀληθείας.

Μετ' ἀπείρου ἐκτιμῆσεως
ΔΗΜ. Κ. ΜΗΛΙΩΝΗΣ

Ἀλιεῖα Μαργαριτῶν

ΜΕΡΟΣ Αὐν

Ἰωάν. η' 22-23: Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: «...Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται...».

Τὴν χάριν καὶ τὴν Δύαμιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὁ Εὐαγγελιστὴς, λέγει «Πνεῦμα Ἅγιον» καθὼς καὶ ἄλλαχού λέγει ὁ ἴδιος «Τὰ ρήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ, πνεῦμα εἰσίν...» (Ἰωάν. στ' 63). Συνεπῶς ἔχουσιν χάριν καὶ δύναμιν πνευματικὴν.

Ποίαν δὲ χάριν ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι, τὴν ἐξουσίαν τοῦ «δεσμεῖν» καὶ «λύειν» τὰ ἁμαρτήματα τὴν χάριν ταύτην πρῶτον μὲν τῷ Πέτρῳ ὑπεσχέθη ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εἰπὼν πρὸς αὐτόν «καὶ ὃ ὅσα σοι κλείς τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν καὶ ὃ ἂν δήσῃς ἐπὶ τῆς Γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς...» (Ματθ. ιστ' 19).

Ὅμοιος ἐπηγγέλατο αὐτὴν τὴν χάριν καὶ πᾶσι τοῖς μαθηταῖς, λέγων «Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἂν δήσῃτε ἐπὶ τῆς Γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ὅσα ἂν λύσῃτε ἐπὶ τῆς Γῆς, ἔσται λυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ...» (Ματθ. ιη' 18).

Ταύτην τὴν ἐπαγγελθεῖσαν χάριν ἔδωκεν ὁ Κύριος μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν, ἐπίσης πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις, εἰπὼν τὸ «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον» καὶ τὰ ἐξῆς:

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἐκκλησία κυρίων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς — Παναγία ἢ Ὁδηγήτρια» παρακαλεῖ ὅπως οἱ ἀποστέλλοντες διδόντες τὸ ὅποιον ἀφορᾷ τὸ ὡς ἄνω σημειεῖται ἀποστέλλονται εἰς τὴν Νέαν διεύθυνσιν: Κυρίαν Μελομένην Ζαχαρίαν ὁδὸς Κρίσεως 24—26 Κυψέλη.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ ὅπ' ἀριθμ. 744 φύλλον τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας» ἀνεγράφη ἐκ παραδρομῆς μὲν αὐτὴ μὲν ἡ λέξις κενοδοξία.

διὰ δὲ τῶν Ἀποστόλων καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ καιρὸν γενήσοις αὐτῶν διαδόχοις, συνεπῶς τοῖς Ὁρθοδόξοις Ἀρχιερεῖς, τὴν αὐτὴν χάριν δίδει ὁ Χριστὸς ὡς πρωτάρχης.

Ἐδειξε δὲ τὴν δύναμιν τῆς διπλῆς ταύτης ἐξουσίας ὁ Θεολόγος Παῦλος γράψας πρὸς Κορινθίους «ἐν τῷ δόγματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἡμῶν πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὀλεθρον τῆς σαρκός... (Α' Κορ. δ' 5).

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἐξουσία τοῦ δεσμεῖν «ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ...». Ἰδοὺ ἡ δύναμις τοῦ λύειν τὰ ἁμαρτήματα μεγάλη ἡ Χάρις! οὐρανὸν καὶ ψυχασωτήριον δῶρον ἀληθῶς ἔλαβεν ἡ ἀνθρωπότης! Διατὶ δὲ πρῶτον ἐνεφύσησεν ὁ ζωοδότης, ἔπειτα τὴν χάριν μετέδωκε;

Διὰ τοῦ Θεοῦ ἐμφυσήματος ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος τὴν ψυχὴν. «Ἐνεφύσησε», λέγει, «εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν...». (Γεν. β' 7).

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ταύταις ἐνεκράθη διὰ τὴν ἁμαρτίαν κατὰ τὴν θεϊαν ἀπόφασιν «Ἡ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτου ἀποθνήσκετε...». (Αὐτ. β' 17), ἐνεφύσησε λοιπὸν ὁ ζωοδότης, ἵνα τὴν νενεκρωμένην τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν ἀναζωοποιήσῃ καὶ ἐπιδεικτικὴν κατασκευάσῃ τοῦ Παναγίου Πνεύματος τῆς χάριτος Αὐτοῦ καὶ δείξῃ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Δημιουργός, ὁ ἐμφυσήσας εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου καὶ δούς αὐτῷ πνοὴν ζωῆς καὶ παραστήσῃ, ὅτι ὁ τότε πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὁ αὐτὸς ἐστὶν ὁ καὶ νῦν ἀναπλάττων τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν, δι' ὃ καὶ λέγει: «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον», ὁ ἐστὶ τὸ ἀπωλεσθὲν ἐμφύσημα.

Εἰδοποιήσεις

Οἱ Ἡμεροδείκται Τόλχου καὶ τσέπης τοῦ ἔτους 1978 ἐξετυπώθησαν μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὁλγν.

Παρακαλοῦνται οἱ Ἐφημέριοι καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καὶ παραρτημάτων Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ, νὰ φροντίσουν διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ διὰδοσιν τούτων.

Τιμὰι τόλχου δρχ. 18

Τιμὰι τσέπης δρχ. 8

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μὲς ἐνημερώνουν εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.

«Ἡ ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΓ ΦΙΛΟΠΡΟΣΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ. ΤΗΛ. 628.230

Διευθυντής Συντάξεως

Θεόδωρος Μαρτίδης

Κάνιγγος 32 — Αθήναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Αθήναι

ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμῆς	60
Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολλάρια	6
Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δολλάρια	10
Τιμὴ φύλλου δραχ.	5